

1. ΜΠΙΖΝΕΣ ΚΑΛΑ ΟΡΓΑΝΟΜΕΝΕΣ

Μέσο:ΕΠΙΚΑΙΡΑ

Ημ. Έκδοσης: ...27/02/2014 Ημ. Αποδελτίωσης: ...27/02/2014

Σελίδα:4

**11-29
ΜΚΟ**

Πάρτι ασυδοσίας
με κατασπατάληση
εκατομμυρίων ευρώ
μέσω αδιαφανών
διαδικασιών
είχε στηθεί πάνω στις
ΜΚΟ, ενώ ο κρατικός
έλεγχος απουσίαζε
επιδεικτικά.
Τα «Επίκαιρα»
αποκαλύπτουν
μια σειρά παραδόξων
δράσεων ΜΚΟ
και φορέων για
την ανάπτυξη
της βιολογικής
γεωργίας στη
Μολδαβία και τους
λαμπτήρες χαμηλής
κατανάλωσης
στο Λίβανο!

ΤΙ ΕΔΕΙΞΑΝ ΟΙ ΕΛΕΓΧΟΙ ΤΩΝ ΟΡΚΩΤΩΝ ΛΟΓΙΣΤΩΝ ΣΕ 80 ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΑ ΤΗΣ ΥΔΑΣ

ΜΙΑ ΜΚΟ... ΔΙΑ ΠΑΣΑΝ ΝΟΣΟΝ

ΤΩΝ ΓΙΑΝΝΗ ΚΟΡΩΝΑΙΟΥ ΚΑΙ
ΣΤΑΥΡΙΑΝΗΣ ΚΑΡΑΜΑΝΙΔΗ

Ενας ατέλειωτος χορός εκατομμυρίων μέσω αδιαφανών διαδικασιών είχε στηθεί πάνω στις Μη Κυβερνητικές Οργανώσεις, ενώ ο κρατικός έλεγχος απουσίαζε επιδεικτικά. Με το ίδιο καθεστώς πριμοδοτήθηκαν την τελευταία δεκαετία φορείς του Δημοσίου και Νομικά Πρόσωπα Ιδιωτικού Δικαίου για την εκτέλεση έργων αμφιβόλου -τουλάχιστον- αναγκαιότητας.

«Δυστυχώς δεν υπάρχει νομοθετικό πλαίσιο που να ρυθμίζει την ίδρυση, τη λειτουργία και τη χρηματοδότηση των ΜΚΟ. Ακόμα δεν έχει προσδιοριστεί νομικά τι είναι ΜΚΟ», σημειώνει στα «Επικάιρα» ο γενικός επιθεωρητής Δημόσιας Διοίκησης, κ. Λεάνδρος Ρακιντζής.

Ιδίως στο υπουργείο Εξωτερικών και στο πλαίσιο των αρμοδιοτήτων της Υπηρεσίας Διεθνούς Αναπτυξιακής Συνεργασίας (ΥΔΑΣ), η οποία είχε αναλάβει την εναρμόνιση της χώρας μας στις διεθνείς υποχρεώσεις της με τη συμμετοχή της σε διάφορα projects ανά τον κόσμο, επί χρόνια γινόταν σπατάλη.

Το απόστημα έσπασε όταν υπήρξε η πολιτική απόφαση να μπει τέλος στο πάρτι αουδοσίας. Ο υφυπουργός Εξωτερικών Κώστας Τσιάρας στη διάρκεια της θητείας του επιδίωξε την οργάνωση και λειτουργία ενός θεσμικού πλαισίου ελέγχου και εκκαθάρισης των προγραμμάτων, το οποίο στην ουσία δεν υπήρχε. Παράλληλα, κατόπιν συνεννόησης με τον τότε υπουργό Εξωτερικών Δημήτρη Αβραμόπουλο και τον τότε επικεφαλής της ΥΔΑΣ Αντώνη Ζαΐρη, κάλεσε τους ορκωτούς λογιστές διεθνούς εταιρείας για να ελέγξουν τη νομιμότητα και κανονικότητα των παραστατικών για τις 198 Οργανώσεις που είχαν λάβει κρατική ενίσχυση και προωθήθηκε τροποποιητική πράξη ώστε ο έλεγχος να γίνεται όχι μόνο από το υπουργείο Εξωτερικών, αλλά και

Έγκθεση Ελέγχου Ανεξάρτητου Ορκωτού Ελεγκτή
Για το πρόγραμμα ΑΝΑΤ7 - 2009 «Αποκατάσταση Ελληνικού τετραγώνου Αλεξάνδρειας και δημιουργία κέντρου τεχνολογίας και αειφόρου ανάπτυξης της Ανατολικής Μεσογείου και Μέσης Ανατολής»

Πίνακα των Υπηρεσιών Διεθνούς Αναπτυξιακής Συνεργασίας (Υ.Δ.Α.Σ.) του Υπουργείου Εξωτερικών

Αξιότιμε κύριε,

Σύμφωνα με την από 26/10/2012 μεταξύ μας σύμβαση αναλάβαμε τη διενέργεια οικονομικού και λογιστικού ελέγχου ογδόντα (80) ανωτέρων προγραμμάτων της Υπηρεσίας Διεθνούς Αναπτυξιακής Συνεργασίας (Υ.Δ.Α.Σ.).

Με την παρούσα Έκθεση θέτουμε υπεύθυνες τις αποτελέσματα της εργασίας που διενεργήσαμε με βάση την από μεταξύ μας σύμβαση, αναφορικά με τη διενέργεια του οικονομικού και λογιστικού ελέγχου του προγράμματος με κωδικό ΑΝΑΤ7- 2009 «Αποκατάσταση Ελληνικού τετραγώνου Αλεξάνδρειας και δημιουργία κέντρου τεχνολογίας και αειφόρου ανάπτυξης της Ανατολικής Μεσογείου και Μέσης Ανατολής» με δικαιούχο το Φορέα «ΚΝΙΕ».

Η εργασία μας διενεργήθηκε σύμφωνα με το Διεθνές Πρότυπο 3000 (Έργα Διασφάλισης Πέραν του Ελέγχου & Διασκόπησης Ιστορικής Οικονομικής Πληροφόρησης).

ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΕΡΓΟΥ

Συνολικό ποσό budget	1.256.541,00
Συνολικό ποσό προκαταβληθέντων δαπανών (Α' δόση)	206.886,45
Σύνολο μη επιλέξιμων δαπανών	92.066,69
Σύνολο επιλέξιμων δαπανών (100% Συμμετοχή ΥΔΑΣ)	114.819,76
Καταβληθέν ποσό Α' δόσης	628.270,50
Ποσό προς εκκαθάριση (επιστροφή)	513.450,74

από οικονομικούς επιθεωρητές του υπουργείου Οικονομικών. Η ανάθεση του οικονομικού και λογιστικού ελέγχου στην εταιρεία ορκωτών λογιστών έγινε με διεθνή διαγωνισμό και αφορούσε στην εξέταση των φακέλων 80 προγραμμάτων ΜΚΟ, ενώ για τα υπόλοιπα 118 προγράμματα προκηρύχθηκε νέος διαγωνισμός και έπεται η εξέταση και αυτών.

Σε Πακιστάν, Σρι Λάνκα αλλά και Μολδαβία

Οι εκθέσεις ελέγχου των ορκωτών λογιστών έβγαλαν λαβράκι, καθώς στις πα-

ρυφές της κοινωφελούς δράσης δεκάδων ΜΚΟ, που επιτελούσαν και επιτελούν αξιόλογο έργο, συμπληρώνοντας την πολιτική του ΥΠΕΞ και της χώρας γενικά, δρούσαν και άλλες με τον ίδιο μανδύα, αλλά με διαφορετικό σκοπό. Τα πορίσματα έδειξαν ότι η ΥΔΑΣ χρηματοδοτούσε προγράμματα καίριας σημασίας για τα εθνικά συμφέροντα στη γειτονιά μας, αλλά και προγράμματα που αφορούσαν σε σκοπούς και περιοχές εντελώς ξένα με οποιοδήποτε ελληνικό ενδιαφέρον και συμφέρον. Ανάμεσα στα 80 προγράμματα της ΥΔΑΣ υπάρχουν κάποια

Μέσο:ΕΠΙΚΑΙΡΑ

Ημ. Έκδοσης: ...27/02/2014 Ημ. Αποδελτίωσης: ...27/02/2014

Σελίδα: 12

που τουλάχιστον ξενίζουν τόσο για το αντίκείμενο όσο και για τον τόπο εκτέλεσης του έργου. Κι αν η δωρεά ενός ασθενοφόρου και η κατασκευή ενός μικρού ιατρείου στο Πακιστάν ή στη Σρι Λάνκα εντάσσονται, έστω, στο πλαίσιο της ανθρωπιστικής βοήθειας και της αλληλεγγύης, δεν μπορεί να δικαιολογηθεί για τους ίδιους σκοπούς το έντονο ενδιαφέρον για τη Μολδαβία. Όπως προκύπτει από τα ανοιχτά προγράμματα που ελέγχθηκαν, η Υπηρεσία Διεθνούς Αναπτυξιακής Συνεργασίας χρηματοδότησε τη δημιουργία Ινστιτούτου State and Law στην Ακαδημία Επιστημών της παραδουνάβιας χώρας, ενώ η ΜΚΟ Athens Network of Collaboration Experts (ANCE) ανέλαβε το project «Η Ανάπτυξη της Βιολογικής Γεωργίας στο πλαίσιο του Εθνικού Αναπτυξιακού Προγράμματος της Μολδαβίας».

Η ανάπτυξη της βιολογικής γεωργίας στη Μολδαβία στοίχισε στο Ελληνικό Δημόσιο 106.343 ευρώ, καθώς η ΥΔΑΣ συμμετείχε με περίπου 70% στο έργο (το υπόλοιπο το κάλυψε η ΜΚΟ), ενώ το πρόγραμμα δεν ολοκληρώθηκε, καθώς είχε προϋπολογιστεί στα 271.909 ευρώ, όμως η υπηρεσία του υπουργείου Εξωτερικών δεν κατέβαλε τη δεύτερη δόση της επιδότησης.

Το ΚΑΠΕ και οι λαμπτήρες χαμηλής κατανάλωσης στο Λίβανο

Δύο από τα πλέον παράδοξα προγράμματα που «έτρεξαν» για λογαριασμό της ΥΔΑΣ είχε αναλάβει το Κέντρο Ανανεώσιμων Πηγών Ενέργειας (ΚΑΠΕ). Το πρώτο τιτλοφορείτο «Εφαρμογές Συστημάτων Ανανεώσιμων Πηγών Ενέργειας και Εξοικονόμηση Ενέργειας στις πληγείσες περιοχές του Λιβάνου, μέσω ηλιακών συλλεκτών και λαμπτήρων χαμηλής κατανάλωσης, δοκιμές και μετρήσεις ηλιακών με ταυτόχρονη μεταφορά τεχνολογίας» και το δεύτερο «Αποκατάσταση Ελληνικού τετραγώνου Αλεξάνδρειας και δημιουργία κέντρου τεχνολογίας και αειφόρου ανάπτυξης της Ανατολικής Μεσογείου και Μέσης Ανατολής».

Ο εθνικός φορέας για την προώθηση των Ανανεώσιμων Πηγών ανέλαβε αυτά τα projects το 2007 με ΚΥΑ των υπουργείων Εξωτερικών και Ανάπτυξης, ενώ η ΥΔΑΣ υπέγραψε τη σχετική σύμβαση μέσα στο 2008. Στο πρόγραμμα που αφορούσε στο Λίβανο, εγκρίθηκε η διάθεση 700.000 ευρώ, ενώ για την αποκατάσταση του ελληνικού τετραγώνου στην Αλεξάνδρεια το ποσό των 1,2 εκατ. ευρώ. Ωστόσο για τη χρηματοδότηση των έργων κατά 100%

από το υπουργείο Εξωτερικών υπήρξαν σοβαρές ενστάσεις.

Σύμφωνα με το πόρισμα των ορκωτών λογιστών για το project του Λιβάνου, «στις 30/6/2008 υπεγράφη σύμβαση μεταξύ της ΥΔΑΣ και του Φορέα συνολικής διάρκειας 24 μηνών από τις 5/5/2008 έως τις 5/5/2010, η οποία όμως δεν έγινε αποδεκτή από το Ελεγκτικό Συνέδριο. Ειδικότερα, το Ελεγκτικό Συνέδριο σε επιστολή του στις 3/9/2008 αναφέρει τους λόγους για τους οποίους το ένταλμα πληρωμής του ποσού των 350.000 ευρώ που εκδόθηκε από την υπηρεσία Δημοσιονομικού Ελέγχου επιστράφηκε για δεύτερη φορά αθεώρητο, παρόλο που υπεγράφη, και τονίζει ότι η χρηματοδότηση του προγράμματος κατά 100% από την ΥΔΑΣ είναι μη νόμιμη και κατά συνέπεια έχει γίνει παράβαση της διάταξης».

Εντούτοις ο φορέας επανέρχεται και στις 18/3/2009 υπογράφεται νέα σύμβαση με την ΥΔΑΣ διάρκειας ενός έτους, από τις 15 Σεπτεμβρίου. Η ΜΚΟ ζητά συνεχώς παρατάσεις για το έργο, οι οποίες εγκρίνονται χωρίς όμως να υπογραφούν τροποποιητικές πρά-

ξεις. Στη συνέχεια, σε τεχνική και οικονομική αξιολόγηση του έργου το Δεκέμβριο του 2010 σημειώνεται ότι «ο συνολικός σχεδιασμός του έργου δεν μπορεί να αξιολογηθεί σε σχέση με τους στόχους, τα αναμενόμενα αποτελέσματα και τις δράσεις λόγω έλλειψης στοιχείων», ενώ και η ελληνική πρεσβεία στη Βηρυττό ζητά να μην ολοκληρωθεί το πρόγραμμα διότι μπορεί να υπάρξουν πολιτικές και νομικές συνέπειες.

Στα στοιχεία του έργου, όπως παρατίθενται στην έκθεση, αναγράφεται το συνολικό ποσό χρηματοδότησης που εγκρίθηκε (700.000 ευρώ), δόθηκε όμως μόνο η πρώτη δόση, 353.118 ευρώ. Από τον έλεγχο των ορκωτών λογιστών προκύπτει ότι οι επιλέξιμες δαπάνες, αυτές δηλαδή οι οποίες δικαιολογούνται, είναι 98.000 ευρώ. Επομένως ένα ποσό της τάξης των 255.000 ευρώ εντάσσεται στις μη επιλέξιμες δαπάνες (αδικαιολόγητες και εκπρόθεσμες δαπάνες) και ως εκ τούτου πρέπει να επιστραφεί από τη ΜΚΟ στην ΥΔΑΣ.

Στο πρόγραμμα που αφορούσε στην αποκατάσταση του ελληνικού τετραγώνου Αλε-

Δράσεις για τους Ρομά: Να μην γίνουν βαρέλι δίχως πάτο

Ενδεικτικό χρηστής διαχείρισης των κρατικών χορηγιών αποτελεί η δημιουργία ιδρύματος για την εκπαίδευση και υποστήριξη παιδιών Ρομά.

Η σύμβαση για την κατασκευή του Κέντρου στην πόλη Ταγκόβιστε της Ρουμανίας υπογράφηκε το Νοέμβριο του 2005 μεταξύ της ΥΔΑΣ και της ΜΚΟ Διαβαλκανική Συνεργασία. Σκοπός του έργου ήταν να στεγαστούν παιδιά των Αθίγγανων και συγχρόνως να επιμορφωθούν και να μάθουν τέχνες, ώστε να έχουν μια ουσιαστική ευκαιρία να ξεφύγουν από την προδιαγεγραμμένη μοίρα της ζωής σε άθλιους καταυλισμούς.

Η ΥΔΑΣ χρηματοδότησε το έργο κατά τα 2/3 του προϋπολογισμού, συνολικού ύψους 106.000 ευρώ, ενώ οι υπόλοιπες δαπάνες καλύφθηκαν από τη ΜΚΟ μέσω ιδιωτικών χορηγιών.

Πρόκειται για μία από τις «ελάχιστες» περιπτώσεις χρηματοδοτούμενων από την ΥΔΑΣ έργων, κατά την οποία υπήρξε ουσιαστικός και συνεχής έλεγχος για τη διαχείριση του κρατικού χρήματος, με αποτέλεσμα από την άνοιξη του 2011 να δεσπόζει σε κεντρική πλευρό της ρουμανικής πόλης ένα κτίριο που θυμίζει Ελλήδα.

Ωστόσο, το κοινωνικό έργο που αφορά στη γενικότερη ένταξη των Ρομά στην κοινωνία, τόσο στη χώρα μας όσο και στα υπόλοιπα Βαλκάνια, δεν θα πρέπει να αποτελέσει αλληλοθι για την ατέρμονη μεταφορά κρατικού χρήματος προς ταμεία ιδιωτών. Μάλιστα, προκειμένου η κρατική οικονομική συνδρομή στο θέμα των Ρομά να μην αποτελέσει βαρέλι δίχως πάτο, ο κ. Ρακιντζής προτείνει «οποιαδήποτε χορηγία ή παροχή λόγω πολυτεχνίας των Ρομά να μην χορηγείται αν δεν προσκομίζεται και βεβαίωση του αρμόδιου σχολείου ότι τα παιδιά αποφοίτησαν από αυτό».

1. ΜΠΙΖΝΕΣ ΚΑΛΑ ΟΡΓΑΝΟΜΕΝΕΣ

Μέσο:ΕΠΙΚΑΙΡΑ

Ημ. Έκδοσης: ...27/02/2014 Ημ. Αποδελτίωσης: ...27/02/2014

Σελίδα: 13

ξάνδρειας επαναλαμβάνονται περίπου τα ίδια με τα παραπάνω, με το Ελεγκτικό Συνέδριο να μην κάνει αποδεκτή την πρώτη σύμβαση ανάμεσα στην ΥΔΑΣ και το ΚΑΠΕ, να ακολουθούν νέα Υπουργική Απόφαση και σύμβαση των δύο μερών σε ένα έργο προϋπολογισμού 1.256.000 ευρώ. Στην τεχνική και οικονομική αξιολόγηση του Δεκεμβρίου αναφέρεται ότι «δεν είναι δυνατή η ολοκλήρωση του προγράμματος και γενικά το έργο έχει αποκλίνει πολύ από το χρονοδιάγραμμα και δεν υπάρχει δυνατότητα επιτάχυνσης και επανασύγκλισης». Όπως σημειώνεται στο πόρισμα των ορκωτών ελεγκτών, δεν υπάρχουν ενδιάμεσοι έλεγχοι προόδου του έργου ούτε σχετική αναφορά της εκεί ελληνικής πρεσβείας, «οπότε δεν δύναται να επιβεβαιωθεί το στάδιο υλοποίησης του προγράμματος».

Για το ανολοκλήρωτο πρόγραμμα έχει ήδη διατεθεί το ποσό της πρώτης δόσης, ύψους 628.279 ευρώ, από τα οποία οι επιλέξιμες δαπάνες ανέρχονται μόλις στα 114.819 ευρώ. Επομένως, σύμφωνα με την έκθεση, το ΚΑΠΕ πρέπει να επιστρέψει στην ΥΔΑΣ 513.450 ευρώ.

Ο σφικτός οικονομικός εναγκαλισμός των ΜΚΟ από το κράτος έχει προκαλέσει την καχυποψία των πολιτών μετά και τις τελευταίες αποκαλύψεις – μια άδικη εξέλιξη για όσες οργανώσεις αγωνίζονται όντως βάσει ιδανικών και οράματος. Αυτή η σχέση εξάρτησης πρέπει να σταματήσει, όπως υποστηρίζει ο κ. Ρακιντζής. «Οι ΜΚΟ πρέπει να εξασφαλίζουν πόρους από ιδιωτικές χορηγίες και όχι το κράτος να καλύπτει τα χρηματοδοτικά κενά τους, διότι τότε έχουμε φαινόμενα δυσλειτουργίας, ενδεχομένως και διαφθοράς. Σε κάθε περίπτωση όμως, είναι ευθύνη κάθε χορηγού να ελέγχει την πορεία της χορηγίας του και σε αυτόν πρέπει να λογοδοτεί η κάθε ΜΚΟ που πήρε τη χορηγία. Υπάρχουν πολλές καλές ΜΚΟ, που παρέχουν πραγματικό έργο και κάνουν εξαιρετική δουλειά, και θα πρέπει να προσέξουμε πάρα πολύ για να μην καούν μαζί με τα ξερά και τα χλωρά».

Την ενίσχυση του νομοθετικού οπλοστασίου αλλά και την ταχύτερη παρέμβαση της Δικαιοσύνης θέτει στη συζήτηση ο κ. Ρακιντζής. «Το πρόβλημα των ΜΚΟ μπορεί να λυθεί με σωστή νομοθεσία, που να ορίζει όλες τις παραμέτρους λειτουργίας τους και για τις ήδη υπάρχουσες ΜΚΟ να υπάρξει μεταβατική διάταξη για τη λογοδοσία. Εκείνο που πρέπει να τονίσω είναι ότι η ποινική Δικαιοσύνη πρέπει να είναι ταχύτερη, ώστε να αποδίδονται εγκαίρως οι ευθύνες και να μην παραγράφονται». ■

Έκθεση Ελέγχου Ανεξάρτητου Ορκωτού Ελεγκτή
Για το πρόγραμμα ΑΝΑΤ6 - 2009 «Εφαρμογές Συστημάτων Ανανεώσιμων Πηγών Ενέργειας & Εξοικονόμηση Ενέργειας στις πληγείσες περιοχές του Λιβάνου, μέσω ηλιακών συλλεκτών και λαμπτήρων χαμηλής κατανάλωσης, δοκιμές και μετρήσεις ηλιακών με ταυτόχρονη μεταφορά τεχνολογίας»

Προς την Υπηρεσία Διεθνούς Αναπτυξιακής Συνεργασίας (Υ.Δ.Α.Σ.) του Υπουργείου Εξωτερικών

Αξιότιμο κύριο,

Σύμφωνα με την από 26/10/2012 μεταξύ μας σύμβαση αναλάβαμε τη διερεύνηση οικονομικού και λογιστικού ελέγχου οχδόντα (80) ανοικτών προγραμμάτων της Υπηρεσίας Διεθνούς Αναπτυξιακής Συνεργασίας (Υ.Δ.Α.Σ.).

Με την παρούσα Έκθεση θέτουμε υπόψη σας τα αποτελέσματα της ερευνας που διενεργήσαμε με βάση την από 26/10/2012 μεταξύ μας σύμβαση, αναφορικά με τη διερεύνηση του οικονομικού και λογιστικού ελέγχου του προγράμματος με κωδικό ΑΝΑΤ6 - 2009 «Εφαρμογές Συστημάτων Ανανεώσιμων Πηγών Ενέργειας & Εξοικονόμηση Ενέργειας στις πληγείσες περιοχές του Λιβάνου, μέσω ηλιακών συλλεκτών και λαμπτήρων χαμηλής κατανάλωσης, δοκιμές και μετρήσεις ηλιακών με ταυτόχρονη μεταφορά τεχνολογίας» με δικαιούχο το Φορέα «ΚΑΠΕ».

Η εργασία μας διενεργήθηκε σύμφωνα με το Διεθνές Πρότυπο 3000 (Έργα Διασφάλισης Πέραν του Ελέγχου ή Επισκόπησης Ιστιάς της Οικονομικής Διηρηγόρησης).

ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΕΡΓΟΥ	
Συνολικό ποσό Budget	700.000,00
Συνολικό ποσό προσκομιθεισών δαπανών	353.118,30
Σύνολο μη επιλέξιμων δαπανών	355.118,10
Σύνολο επιλέξιμων δαπανών (100% Συμμετοχή ΥΔΑΣ)	98.000,00
Καταβληθέν ποσό Α' Δόσης	350.000,00
Ποσό προς εκκαθάριση (επιστροφή)	252.000,00

Ελθονοσία στο Γκράντμ της Νότιας Αιθιοπίας...

Μια από τις πιο εύκολες υποθέσεις που ανέλαβαν να ελέγξουν οι ορκωτοί λογιστές ήταν η «Δημιουργία πρότυπου Κέντρου Υγείας κατά της ελθονοσίας στο Δήμο Γκράντμ της Νότιας Αιθιοπίας» με ανάδοχο τους Πατρούς του Κόσμου. Στο ηθικονικό πόρισμα, τρία είναι τα κρίσιμα σημεία: Έχει καταβληθεί στη ΜΚΟ το ποσό της πρώτης δόσης, που ανέρχεται σε ποσό 73.200 ευρώ, αλλά καθώς «διαπιστώθηκε ότι το πρόγραμμα δεν υλοποιήθηκε», όπως επισημαίνουν οι ελεγκτές, «η ΥΔΑΣ αιτείται την επιστροφή του ποσού με τους νόμιμους τόκους».

«Συμβαίνει κάποιες φορές να εκταμιεύονται χρήματα για την υλοποίηση ενός έργου, αλλά στην πορεία να αλληλίζουν οι συνθήκες και να μην είναι δυνατή η υλοποίησή του», υποστηρίζει στα «Επίκαιρα» ο Νικήτας Κανάκης από τους Πατρούς του Κόσμου, προκαλώντας την εύλογη ερώτηση: Έχουν επιστραφεί τα χρήματα στο Ελληνικό Δημόσιο; Η απάντηση είναι αρνητική, και μάλιστα η επιστροφή βρίσκεται σε εκκρεμότητα από το 2008, οπότε και τέθηκε για πρώτη φορά το αίτημα από την ΥΔΑΣ. Τρία χρόνια αργότερα, η απάντηση των Πατρών του Κόσμου ήταν σοφισμώδης. Αυτό που πρότειναν ήταν να κλείσουν οι λογαριασμοί με την ΥΔΑΣ για παλαιότερα έργα, θεωρώντας ότι έτσι θα συμψηφιστεί η οφειλή ή θα βρεθεί η απαιτούμενη ρευστότητα...

«Το πρόβλημα είναι ότι οι εκκαθαρίσεις που ζητήσαμε για να δούμε τι μας χρωστάνε και τι χρωστάμε, ακόμη και για έργα για το τσουνάμι του 2004, που έχουν ολοκληρωθεί από το 2005 και 2006, δεν έχουν γίνει μέχρι και σήμερα», αποκαλύπτει ο ίδιος στα «Επίκαιρα», φέρνοντας στο προσκήνιο μια νέα πτυχή του σκανδάλου. Πολλές ΜΚΟ αναγνώρισαν ή υποχρεώθηκαν να αναγνωρίσουν την υποχρέωσή τους να επιστρέψουν κονδύλια από έργα που δεν υλοποιήθηκαν ή υλοποιήθηκαν μόνο σε κάποιο ποσοστό, αλλά λόγω έλλειψης ρευστότητας ζήτησαν από την ΥΔΑΣ την εκκαθάριση προηγούμενων συμβάσεων, ώστε να αποδεσμευτούν τα χρήματά τους από τις εγγυητικές επιστολές.

Σύμφωνα με την ίδια τη ΜΚΟ, όσο δεν κλείνουν οι λογαριασμοί της με την ΥΔΑΣ, ποσό από ίδια κεφάλαια ύψους 400.000 ευρώ παραμένει δεσμευμένο μέσω των εγγυητικών, με αποτέλεσμα να αδυνατεί να επιστρέψει τα 73.200 ευρώ, ενώ άγνωστο είναι το συνολικό ποσό που οφείλεται μεν στο Ελληνικό Δημόσιο, δεν εισπράττεται δε λόγω της καθυστέρησης των εκκαθαρίσεων. Ένα άλλο ερώτημα είναι αν «κάποιος» από το ΥΠΕΞ φρόντιζε να εξετάζει το ενδεχόμενο ήξης των εγγυητικών επιστολών που προσκόμιζαν οι ΜΚΟ. Η απάντηση είναι εύκολη.

Μέσο:ΕΠΙΚΑΙΡΑ

Ημ. Έκδοσης: ...27/02/2014 Ημ. Αποδελτίωσης: ...27/02/2014

Σελίδα: 14

ΤΟΥ ΝΙΚΟΥ ΜΕΛΕΤΗ

Η απόλυτη απουσία αξιόπιστου και διαφανούς συστήματος διαχείρισης της ανθρωπιστικής και αναπτυξιακής βοήθειας και της χρηματοδότησης των Μη Κυβερνητικών Οργανώσεων, με τη διαχρονική και διακομματική κάλυψη στο φαύλο αυτό σύστημα, οδήγησε στην απώλεια εκατοντάδων εκατομμυρίων ευρώ όχι μόνο από το υπουργείο Εξωτερικών, αλλά και από άλλα υπουργεία και φορείς, καθώς κανείς δεν γνώριζε ποιον πλήρωνε και γιατί.

Παρά τα δημοσιεύματα και τις δημόσιες καταγγελίες ήδη από το 1999, μόλις το 2011 αποφασίστηκε η έρευνα των ανοιχτών προγραμμάτων των ΜΚΟ, η οποία ακόμη βεβαίως δεν έχει ολοκληρωθεί. Το μεγάλο θέμα τώρα είναι να υπάρξει πλήρης και εξαντλητικός έλεγχος όχι μόνο από τους ορκωτούς λογιστές, αλλά και με την πιστοποίηση από ειδικές υπηρεσίες της Πολιτείας ή

πλαίσιο του ΟΟΣΑ και κατ' έτος εκδίδει εκθέσεις για τις χώρες-μέλη και προβαίνει σε συστάσεις για τη διεθνή αναπτυξιακή πολιτική τους.

Στην έκθεση του 2011 για τη χώρα μας τα ευρήματα είναι αποκαλυπτικά: «Η Ελλάδα στερείται ενός μοντέρνου νομικού και στρατηγικού πλαισίου για να δημιουργήσει μια ξεκάθαρη βάση για την αναπτυξιακή συνεργασία, τη μείωση του κατακερματισμού και την αύξηση της αποτελεσματικότητας της βοήθειας που προσφέρει».

«Η ελληνική βοήθεια κατευθύνεται σε πολλές χώρες μέσω πολλών εταιρών και σε πολλά μικρά προγράμματα. Αυτό μειώνει την επιρροή και την εστίαση της ελληνικής αναπτυξιακής βοήθειας» αναφέρει η έκθεση και εισηγείται την επικέντρωση σε περιορισμένο αριθμό χωρών, σε προγράμματα που θα υλοποιούνται κατόπιν συμ-

ακόμη και ξένους ειδικούς, της υλοποίησης των προγραμμάτων βάσει των προδιαγραφών που είχαν τεθεί και βάσει των οποίων πληρώθηκαν οι ΜΚΟ.

Καθώς τα προηγούμενα χρόνια με πολιτικές ή υπηρεσιακές παρεμβάσεις έκλεισαν οι φάκελοι πολλών προγραμμάτων, αφού ολοκληρώθηκε η εξόφλησή τους από το ΥΠΕΞ, οι δικαστικές Αρχές οφείλουν να ανοίξουν όλα ανεξαιρέτως τα προγράμματα ώστε να μην παραμείνει και αιωρείται η οσμή του σκανδάλου.

Το θεσμικό πλαίσιο, παρά τις περί του αντιθέτου δηλώσεις του Γ. Παπανδρέου, ήταν διάτρητο, υπονομεύοντας την αποτελεσματικότητα και τη διαφάνεια του συστήματος χορήγησης από την Ελλάδα ανθρωπιστικής βοήθειας και προώθησης της αναπτυξιακής συνεργασίας.

Η Ελλάδα από το 1999 κατόρθωσε και έγινε μέλος της Επιτροπής Αναπτυξιακής Βοήθειας (Development Assistance Committee – DAC), η οποία δέχεται ως μέλη τις χώρες που ανταποκρίνονται στις υποχρεώσεις που έχει θέσει ο ΟΗΕ για τα αναπτυγμένα κράτη ώστε να ανήκουν στην ομάδα των δωρητριών χωρών. Η DAC λειτουργεί στο

ΜΚΟ
ΚΑΝΕΙΣ
ΔΕΝ
ΓΝΩΡΙΖΕ
ΠΟΙΟΝ
ΠΛΗΡΩΝΕ
ΚΑΙ ΓΙΑΤΙ

Μέσο:ΕΠΙΚΑΙΡΑ

Ημ. Έκδοσης: ...27/02/2014 Ημ. Αποδελτίωσης: ...27/02/2014

Σελίδα: 15

ΜΠΙΖΝΕΣ ΚΑΛΑ ΟΡΓΑΝΩΜΕΝΕΣ

φωνίας με τη συγκεκριμένη χώρα, περιορίζοντας τον αριθμό των προγραμμάτων. Προτείνεται επίσης ο εξορθολογισμός της βοήθειας που διοχετεύεται μέσω πολυμερών οργανισμών και ΜΚΟ, με την υποστήριξη λιγότερων εταιρών και μεγαλύτερων προγραμμάτων.

Η DAC συστήνει ακόμη ότι θα πρέπει να υπάρξει «εκουγχρονισμός των διαδικασιών για τη συνεργασία με τις ΜΚΟ και άλλους δωρητές, ανάπτυξη στρατηγικών συνεργασιών με σημαντικούς επιχειρησιακούς παράγοντες και να προσφέρει πιο ευέλικτη και πιο προβλέψιμη χρηματοδότηση». Η εισήγηση αναφέρεται και στην ανάγκη ανάπτυξης ενός σαφούς και διαφανούς συστήματος για έλεγχο - παρακολούθηση των προγραμμάτων, ενώ επισημαίνεται ότι η διαδικασία ελέγχου σε ό,τι αφορά στην ανθρωπιστική βοήθεια είναι δυσκίνητη, ειδικά για τις ΜΚΟ, και απαιτείται σημαντικός εκουγχρονισμός.

Παραδοχή

Αυτά καταγράφει η έκθεση της DAC, αλλά είναι η ίδια η κυβέρνηση του Γιώργου Παπανδρέου που υποχρεώθηκε επισήμως στη Βουλή στις 19 Δεκεμβρίου 2011 να παραδεχτεί διά του τότε υφυπουργού Εξωτερικών Δημήτρη Δόλλη ότι

το σύστημα λειτουργίας της ΥΔΑΣ πάσχει και απαιτούνται άμεσα θεσμικές αλλαγές με τις οποίες θα υιοθετηθεί νέο πλαίσιο για τις ΜΚΟ, όπως και να επανεξεταστεί πλήρως το Ειδικό Μητρώο των ΜΚΟ ώστε να εγγράφονται πλέον με αυστηρά κριτήρια και αφού ελεγχθεί η ικανότητά τους να διαχειριστούν αναπτυξιακά προγράμματα. Ο κ. Δόλλης απαντούσε σε ερώτηση δέκα βουλευτών του ΠΑΣΟΚ, ανακοινώνοντας την επανεξέταση όλων των ανοιχτών προγραμμάτων της περιόδου 2002-2010 από εταιρεία ορκωτών λογιστών. Ήδη από το Φεβρουάριο του 2011 ο κ. Σπύρος Κουβέλης, υπό το βάρος των αποκαλύψεων ότι είχαν καταθέσει ανακριβείς λίστες και στοιχεία για τη χρηματοδότηση των ΜΚΟ στη Βουλή, δήλωνε στην Επιτροπή Διαφάνειας του Κοινοβουλίου ότι στο... τέλος Απριλίου θα είχε ολοκληρωθεί το θεσμικό πλαίσιο που θα διέπει τη λειτουργία και τη χρηματοδότηση των ΜΚΟ.

Είχε προηγηθεί στις 20 Οκτωβρίου 2005 ο τότε υφυπουργός, Ευριπίδης Στυλιανίδης, που ανακοίνωνε ότι «βρίσκεται στο τελικό στάδιο ολοκλήρωσής του το νέο θεσμικό πλαίσιο για την αναπτυξιακή βοήθεια, προσαρμοσμένο στα διεθνή δεδομένα, καθώς και το σχετικό Προεδρικό Διάταγμα για την

αναδιοργάνωση της ΥΔΑΣ», ενώ καθιερώθηκε για πρώτη φορά η κατάθεση εγγυητικής τραπεζικής επιστολής για χρηματοδοτήσεις άνω των 100.000 ευρώ.

Διεκδικήσεις

Ήδη έχει διαπιστωθεί από τους ορκωτούς λογιστές ότι το ΥΠΕΞ μπορεί να διεκδικήσει την επιστροφή χρηματοδοτήσεων από ΜΚΟ λόγω μη νόμιμων παραστατικών. Όμως τώρα διαπιστώθηκε ότι για ανεξήγητους λόγους, ενώ από το 2006 είχε επιβληθεί η υποχρέωση κατάθεσης εγγυητικών επιστολών από τις ΜΚΟ, κανείς δεν φρόντισε να προβλεφθεί η υποχρέωση και ΑΝΑΝΕΩΣΗΣ των εγγυητικών επιστολών, με αποτέλεσμα σε πολλές περιπτώσεις να έχουν ήδη λήξει, οπότε το κράτος θα πρέπει να αναζητήσει την επιστροφή χρημάτων από διαλυμένες πια ΜΚΟ ή από φυσικά πρόσωπα τα οποία μπορεί να εμφανίζονται χωρίς κανένα περιουσιακό στοιχείο.

Τα αναπτυξιακά προγράμματα χρηματοδοτούνται μέχρι το 75% από την ΥΔΑΣ και το 25% γίνεται με αυτοχρηματοδότηση, ενώ τα ανθρωπιστικά μπορεί να χρηματοδοτηθούν μέχρι 100%. Η διαδικασία προέβλεπε η πρώτη καταβολή να φτάνει μέχρι και το 50% του προϋπολογισμού και τα υπόλοιπα να δίνονται σε δύο ή τρεις δόσεις, ανάλογα με την πρόοδο του έργου. ■

Μέσο:ΕΠΙΚΑΙΡΑ

Ημ. Έκδοσης: ...27/02/2014 Ημ. Αποδελτίωσης: ...27/02/2014

Σελίδα: 16

Η ΣΚΟΤΕΙΝΗ ΠΛΕΥΡΑ ΤΩΝ ΜΚΟ

Όταν οι «εθελοντές» και οι «φιλόανθρωποι» πρακτορεύουν

ΤΟΥ ΜΑΝΟΥ ΗΛΙΑΔΗ

Υπάρχουν πολλοί τρόποι να δει κανείς τις Μη Κυβερνητικές Οργανώσεις (ΜΚΟ). Ο πιο... ευχάριστος είναι μάλλον αυτός που, όπως διαπιστώσαμε στο Διαδίκτυο, προσπαθούν να περάσουν στα παιδιά μας οι συγγραφείς του βιβλίου Νεοελληνική Γλώσσα της Γ' Γυμνασίου (σελ. 116), μέσω της παραθέσεως μιας επιστολής του Νίκου Δήμου που αναφέρεται σε αυτές.

«Κατηγορούμε συχνά την ανθρωπότητα πως, ενώ τον τελευταίο αιώνα έχει επιτελέσει τεράστια επιστημονική και τεχνολογική πρόοδο, στον τομέα της ηθικής έχει μείνει πίσω.

»Υπάρχει κάτι που αντικρούει αυτή την άποψη: η δημιουργία και παρουσία, στο δεύτερο [Σ.Σ.: ήμισυ] του αιώνα μας, των Μη Κυβερνητικών Οργανώσεων (NGOs – Non Government Organizations). Πίσω από αυτά τα αρχικά κρύβονται πασίγνωστες κινήσεις όπως η Γκρήν Πις, η Διεθνής Αμνηστία, οι Γιατροί χωρίς Σύ-

νορα και οι Γιατροί του Κόσμου, το Παρατηρητήριο των Συμφωνιών του Ελσίνκι, η Ομάδα για την Προστασία Μειονοτήτων κ.ά. (...)

»Οι οργανώσεις αυτές λέγονται μη κυβερνητικές, γιατί δεν εξαρτώνται από κυβερνήσεις (ευτυχώς – η ανεξαρτησία είναι προϋπόθεση για την καλή λειτουργία τους). Οι πόροι είναι από εισφορές μελών, δωρεές, ιδρύματα και διεθνείς οργανώσεις. Η συνολική προσφορά τους είναι εντυπωσιακή: έχουν σώσει εκατομμύρια ζωές, έχουν προστατεύσει πολλές χιλιάδες ανθρώπων από βασανιστήρια και καταπίεση, έχουν βελτιώσει σημαντικά την ποιότητα ζωής. (...)

»Είμαι υπερήφανος που ανήκω στις περισσότερες από αυτές τις οργανώσεις. Πιστεύω ότι ο σεβασμός στα ανθρώπινα δικαιώματα, ενιαία και αδιαπραγμάτευτα, είναι η μόνη ιδεολογία που μας απέμεινε – αλλά και η μόνη που μας χρειάζεται.

»Φιλικά, Νίκος Δήμου».

Σημ.: Το Παρατηρητήριο των Συμφωνιών του Ελσίνκι ανήκει στον γνωστό υβριστή της Ελλάδας Παναγιώτη Δημητρά. Η σύζυγός του, Ναυσικά Παπανικολάου, σύμφωνα με την ιστοσελίδα «Berlin Aten», διατηρεί την Ομάδα για τα Δικαιώματα των Μειονοτήτων στην Ελλάδα. Το ζεύγος, λόγω εμπειρίας στον χώρο, ήταν ιδιαίτερα... πολυσυλλεκτικό σε ό,τι αφορά στη λήψη χορηγιών. Σύμφωνα με την ίδια ιστοσελίδα, στους χορηγούς του περιλαμβάνονταν ο Σόρος [Σ.Σ.: αυτό έλειπε], η ΕΕ, η Αυστρία, το Ευρωπαϊκό Κέντρο Δικαιωμάτων των Ρομά, το Ίδρυμα Μπέρκχοφ για τη Διερεύνηση των Συγκρούσεων, το Ινστιτούτο Άσπεν του Βερολίνου, η Διεθνής Ομοσπονδία του Ελσίνκι και η δική μας... Γενική Γραμματεία Νέας Γενιάς (έτσι, για να μας βρίζει...).

Η προσέγγιση των ΜΚΟ που επιχειρείται εδώ είναι λιγότερο ευχάριστη, γιατί έχει να

1. ΜΠΙΖΝΕΣ ΚΑΛΑ ΟΡΓΑΝΩΜΕΝΕΣ

Μέσο:ΕΠΙΚΑΙΡΑ

Ημ. Έκδοσης: ...27/02/2014 Ημ. Αποδελτίωσης: ...27/02/2014

Σελίδα: 17

ΜΠΙΖΝΕΣ ΚΑΛΑ ΟΡΓΑΝΩΜΕΝΕΣ

κάνει με πτυχές της δράσεως αρκετών ΜΚΟ τόσο στην Ελλάδα όσο και διεθνώς, οι οποίες συνθέτουν μια πραγματικότητα που... αμαυρώνει κάπως την ειδυλλιακή εικόνα που φιλοτέχνησε ο Ν. Δήμου.

Αν αφήσουμε κατά μέρος τον ορισμό τους [Σ.Σ.: ο καλύτερος είναι αυτός που υιοθέτησε ο ΟΗΕ], θα πρέπει να διευκρινισθεί ότι οι Μη Κυβερνητικές Οργανώσεις δεν είναι όλες μόνο ή και πολύ... μη κυβερνητικές. Γιατί, εκτός από τις **NGO** (Non Government Organizations), υπάρχουν οι **GONGO** (Governmental Non Government Organizations), οι **QUANGO** (Quasi Non Government Organizations), δηλαδή σχεδόν ή περίπου Μη Κυβερνητικές Οργανώσεις, οι **DONGO** (Donor-Organized Non Government Organizations), δηλαδή ΜΚΟ οργανωμένες από δωρητή-χορηγό που μπορεί να είναι ιδιώτης, ο ΟΗΕ ή μία κυβέρνηση, οι **BINGO** (Business Non Government Organizations) ή επιχειρηματικές ΜΚΟ, οι **PANGO** (Party-affiliated NGO), δηλαδή ΜΚΟ προσκολλημένες σε πολιτικά κόμματα, και μερικές άλλες ακόμη κατηγορίες.

Τα επιχειρήματα που τα μέλη τους επικαλούνται προκειμένου να ενισχύσουν το κύρος και την αξιοπιστία τους είναι αρκετά, με βασικές τις θέσεις ότι οι ΜΚΟ δεν ενεργούν με ιδιοτελείς σκοπούς, είναι δηλαδή μη κερδοσκοπικές (ως μη αποβλέπουσες στο κέρδος και στη διανομή κερδών μεταξύ των μελών τους), οι κυβερνητικές ή διακυβερνητικές υπηρεσίες δεν είναι ευαίσθητες σε σχέση με ανθρωπιστικά θέματα, ενώ οι ΜΚΟ είναι, και ότι οι ΜΚΟ δεν είναι ευεπίφορες στη διαφθορά ενώ οι πολιτικοί και οι κρατικοί λειτουργοί είναι [Σ.Σ.: τι από αυτά ισχύει και τι όχι στην Ελλάδα, ή και διεθνώς, είναι ένα θέμα που αφήνεται στην κρίση των αναγνωστών].

Τα αδύναμα σημεία των ΜΚΟ είναι αρκετά. Τα κύρια από αυτά είναι ότι, **πρώτον**, τα μέλη τους δεν προκύπτουν από εκλογές (αποτέλεσμα του εθελοντικού κατά βάση χαρακτήρα τους) και δεν είναι υπόλογα έναντι ουδενός· **δεύτερον**, το επιχείρημα που συχνά επικαλούνται, ότι εκφράζουν την «**κοινωνία των πολιτών**» [Σ.Σ.: μια έννοια στην ουσία απροσδιόριστη], δεν έχει πραγματική ή δυνάμενη να επαληθευθεί βάση και, **τρίτον**, η οικονομική τους αυτονομία και ουσιαστικά η ανεξαρτησία τους εξαρτώνται από την έξωθεν χρηματοδότηση, κατά κανόνα και μείζονα λόγο κρατική (δεδομένου ότι με τις εισφορές των μελών τους δεν μπορούν να επιζήσουν), με ό,τι

αυτό μπορεί να συνεπάγεται ως προς την αυτονομία δράσεώς τους.

Εμπλοκή ΜΚΟ σε πολιτικές δράσεις

Στη χώρα μας η δράση των ΜΚΟ επανήλθε στην επικαιρότητα με αφορμή τις γνωστές υποθέσεις διαφθοράς και καταληστεύσεως των κονδυλίων του ΥΠΕΞ, οι οποίες απασχολούν σχεδόν αποκλειστικά τα ΜΜΕ. Αυτό που ουδέποτε όμως ήλθε στο προσκήνιο είναι η δράση και ο ρόλος ορισμένων ΜΚΟ για πολύ σοβαρότερους λόγους και συγκεκριμένως ως προς την απειλή που θέτουν οι οργανώσεις αυτές για την εθνική ασφάλεια και ακόμη την ίδια την ύπαρξη της χώρας.

Πριν επανέλθουμε στην Ελλάδα, αξίζει να ρίξουμε μια ματιά στον ρόλο ορισμένων ΜΚΟ στον κόσμο, με τελευταίο παράδειγμα τα γεγονότα στην **Ουκρανία**, όπου συντελέστηκε πρόσφατα μια ακόμη πολιτική αλλαγή με βάση τη δράση των προφανώς έξωθεν υποκινούμενων και χρηματοδοτούμενων ΜΚΟ. Η προ ολίγων ημερών ανατροπή του πρόσφατα εκλεγέντος Προέδρου της Ουκρανίας, Β. Γιανουκόβιτς, έχει πολλά κοινά σημεία με την περίφημη «**Επανάσταση των Ρόδων**», η οποία κατέληξε με την ανατροπή του πρώην Προέδρου της Γεωργίας Έντβαρντ Σεβερντνάτζε στις 23 Νοεμβρίου 2003. Στην «επανάσταση» μετείχαν πολυάριθμες ΜΚΟ, οι οποίες είχαν σημαντικό ρόλο στην υποκίνηση και οργάνωση μη βίαιων εκδηλώσεων. Σημειώνεται ότι πριν από την επιχείρηση ανατροπής του είχε παρατηρηθεί **σημαντική αύξηση του αριθμού των ΜΚΟ, οι οποίες το 2000 ήδη είχαν ξεπεράσει τις 4.000 (!), με τις περισσότερες από αυτές να λειτουργούν με ξένη χρηματοδότηση**. Σημειώνεται ότι στις 24 Νοεμβρίου 2003 η *Wall Street Journal* έδωσε με δημοσίευσμά της εύσημα στις ΜΚΟ που υποστηρίχθηκαν από τις ΗΠΑ και άλλα δυτικά ιδρύματα για την ανατροπή του Έ. Σεβερντνάτζε.

Της ανατροπής του Σεβερντνάτζε είχε προηγηθεί ο οικονομικός στραγγαλισμός της χώρας, με τον δραστικό περιορισμό της οικονομικής της ενισχύσεως από το εξωτερικό. Αντί τούτου, οι δυτικές χώρες παρέσχον άφθονη οικονομική ενίσχυση σε ΜΚΟ και κόμματα της αντιπολιτεύσεως. Συγκεκριμένως, οι ΗΠΑ ανακοίνωσαν τότε σημαντική περικοπή της οικονομικής βοήθειας προς τη χώρα, η οποία συνέπεσε με την ταυτόχρονη διακοπή της βοήθειας και από το ΔΝΤ. Συμμετοχή στην ενορχηστρωμένη

1. ΜΠΙΖΝΕΣ ΚΑΛΑ ΟΡΓΑΝΟΜΕΝΕΣ

Μέσο:ΕΠΙΚΑΙΡΑ

Ημ. Έκδοσης: ...27/02/2014 Ημ. Αποδελτίωσης: ...27/02/2014

Σελίδα: 18

ΜΠΙΖΝΕΣ ΚΑΛΑ ΟΡΓΑΝΩΜΕΝΕΣ

επιχείρηση ανατροπής του Σεβαντνάντζε είχαν η αμερικανική οργάνωση **USAID**, αρκετές ευρωπαϊκές κυβερνήσεις και φυσικά η οργάνωση **Open Society του Τζ. Σόρος**, η οποία υποστήριξε οικονομικώς τον αντίπαλό του, Μιχ. Σακασβίλι (σύμβουλός του ο περίφημος **Άλεξ Ρόντος**) και ένα δίκτυο οργανώσεων. Ο Σόρος κατέβαλε επίσης τα έξοδα σε μια ομάδα φοιτητών που μετέβη στη Σερβία και εκπαιδεύτηκε από Σέρβους που είχαν ανατρέψει τον Σ. Μιλόσεβιτς σε μεθόδους μη βίαιης αντιστάσεως.

Η εκπαίδευση έγινε από τη γνωστή Μη Κυβερνητική Οργάνωση **CANVAS** (Center for Applied Nonviolent Action and Strategies), η οποία προέκυψε από δύο μέλη που είχαν μετάσχει στο κίνημα αντιστάσεως της νεολαίας εναντίον του Μιλόσεβιτς τον Οκτώβριο του 2000, τους **Srda Popovic** και **Slobodan Dinovic**. Η οργάνωση αυτή, στην οποία είχαμε αναφερθεί επισταμένως σε παλαιότερο τεύχος των «Επικαίρων», «εργάσθηκε» με ακτιβιστές από χώρες όπως το Ιράν, η Ζιμπάμπουε, η Βιρμανία, η Βενεζουέλα, η Ουκρανία, η Γεωργία, η Παλαιστίνη, η Δ. Σαχάρα, η Ερυθραία, η Λευκορωσία, το Αζερμπαϊτζάν, η Τόνγκα και προσφάτως η Τυνησία και η Αίγυπτος.

Η οργάνωση ήταν επιτυχής σε Γεωργία (2003), Ουκρανία (2004), Λίβανο (2005), Μαλδίβες (2008) και Αίγυπτο (ανατροπή Μουμπάρακ το 2011). Η CANVAS έχει κατηγορηθεί ως «εξαγωγέας επαναστάσεων» από τις κυβερνήσεις της Λευκορωσίας και του Ιράν, καθώς και από τον θανάτο Πρόεδρο της Βενεζουέλας Ούγκο Τσάβες.

Μια ματιά στις διεθνείς εξελίξεις και στα γεγονότα σε διάφορες χώρες αποκαλύπτει τη μόνιμη ύπαρξη και χρήση ΜΚΟ σε καθαρά πολιτική δράση και δη ανατρεπτική συχνά. Σύμφωνα με την άποψη των Ρώσων (και όχι μόνο), κοινό χαρακτηριστικό όλων αυτών των εξελίξεων και δράσεων είναι η μαζική προώθηση του ιδεολογήματος της παγκοσμιοποίησης, το οποίο έχει δημιουργηθεί και χρηματοδοτείται από υπερεθνικά κέντρα της Δύσεως με στόχο την καθύποταξη και έλεγχο των πολιτικών ηγεσιών του κόσμου για την εφαρμογή των σκοπών των εμπνευστών του. Στον αγώνα αυτό των παραπάνω κέντρων δεν εμπλέκονται μόνο πολιτικά κόμματα και ακτιβιστές, αλλά και εκατομμύρια ΜΚΟ οι οποίες άρχισαν να φυτρώνουν σαν τα μανιτάρια από το 1981, όταν ο Ρ. Ρέγκαν ανέλαβε την Προεδρία των ΗΠΑ.

Κατά την παραπάνω άποψη, δεν πρέπει να προκαλεί εντύπωση το γεγονός ότι κάθε

φορά που επιχειρήθηκε να τεθεί ένα κανονιστικό πλαίσιο με σκοπό τη ρύθμιση της δράσεως των διαφόρων ΜΚΟ από χώρες όπως η Βενεζουέλα, η Νικαράγουα, η Βολιβία, ο Ισημερινός, η Κούβα, η Λευκορωσία και πιο πρόσφατα η Ρωσία, οι πρωτοβουλίες αυτές προκαλούσαν μια πραγματική υστερία αντιδράσεων, με κατηγορίες περί παραβιάσεως των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, των δημοκρατικών ελευθεριών και εν γένει αξιών κ.λπ.

Μια τέτοια έντονη αντίδραση είδαμε προ τριετίας περίπου στη **Βενεζουέλα**, όταν η Επιτροπή Εξωτερικής Πολιτικής του Κογκρέσου κατέθεσε πρόταση νομοθετικού περιεχομένου για τη ρύθμιση της δράσεως των ΜΚΟ, οι οποίες, σύμφωνα με τον εκλιπόντα Πρόεδρο Ούγκο Τσάβες, **«χρηματοδοτούνται με εκατομμύρια δολαρίων από την αυτοκρατορία των Γιάνκηδων, μαζί με άλλα αντιεπαναστατικά πολιτικά κόμματα και ακτιβιστές που επιδιώκουν την παραβίαση του Συντάγματος και την αποσταθεροποίηση της χώρας»**. Ο Τσάβες χρησιμοποίησε ακόμη ως επιβεβαίωση των ισχυρισμών του τα ευρήματα εργασίας της Αμερικανίδας διανοουμένης **Eva Golinger**, η οποία αποκάλυψε το 2002 ότι **η χώρα της είχε παράσχει οικονομική στήριξη άνω των 40 εκατ. δολαρίων σε ΜΚΟ εχθρικές προς τον Τσάβες, που λειτουργούσαν υπό το κάλυμμα των υπερασπιστών των ελευθεριών και των ανθρωπίνων δικαιωμάτων** – το μόνιμο και μονότονο πλέον παραμύθι.

Υπό διερεύνηση από τη Δικαιοσύνη της χώρας ήταν ακόμη ένα εκπαιδευτικό πρόγραμμα 140 δημοσιογράφων το οποίο «έτρεξε» το αμερικανικό ίδρυμα **National**

Endowment for Democracy (NED) σε συνεργασία με την οργάνωση **USAID** [Σ.Σ.: παρόμοια προγράμματα για επιλεγμένους Έλληνες δημοσιογράφους οργάνωσαν πρόσφατα και οι Γερμανοί].

Για να δοθεί μια εικόνα του είδους των δράσεων των παραπάνω οργανώσεων αρκεί να αναφερθεί η γνωστή δήλωση που έκανε στη δεκαετία του '90 ο ιδρυτής του προαναφερθέντος NED Mark Feirstein: **«Πολλά από αυτά που κάνουμε σήμερα τα έκανε μυστικά πριν από είκοσι πέντε χρόνια η CIA»**. Ο ίδιος, ως υποδιευθυντής της οργανώσεως **USAID** για τη Λατινική Αμερική και την Καραϊβική, παραδέχθηκε τον Ιούλιο του 2012 ότι η χώρα του διατηρεί σχέσεις στενής συνεργασίας με ΜΚΟ που συνδέονται με κινήματα της αντιπολίτευσής της περιοχής.

Στη **Βολιβία**, ο Γενικός Εισαγγελέας της χώρας ερευνούσε προ ολίγων ετών μια ομάδα ΜΚΟ για τις οποίες υπήρχαν πληροφορίες ότι είχαν λάβει περί τα 4 εκατ. δολάρια από αμερικανικές κυβερνητικές υπηρεσίες.

Στην **Αίγυπτο**, όπου όπως είδαμε παραπάνω ήταν μία από τις χώρες που εφαρμόστηκαν με επιτυχία οι τεχνικές της **CANVAS** (ανατροπή Χ. Μουμπάρακ), η τότε κυβέρνηση κατήγγειλε τοπικές ΜΚΟ για ανατρεπτική δράση.

Στη **Λιβύη**, η αγγλική ΜΚΟ **Libyan Doctors Relief** ανεμείχθη ενεργώς στην ανατροπή του Μ. Καντάφι, οργάνωνοντας προγράμματα εκπαίδευσής Λίβυων μουτζαχεντίν.

Στο **Ουζμπεκιστάν** η αμερικανική ΜΚΟ **Mercy Corps** καταγγέλλθηκε τον Αύγουστο του 2006 από κυβερνητικά ΜΜΕ ότι συμ-

1. ΜΠΙΖΝΕΣ ΚΑΛΑ ΟΡΓΑΝΟΜΕΝΕΣ

Μέσο:ΕΠΙΚΑΙΡΑ

Ημ. Έκδοσης: ...27/02/2014 Ημ. Αποδελτίωσης: ...27/02/2014

Σελίδα: 19

ΜΠΙΖΝΕΣ ΚΑΛΑ ΟΡΓΑΝΩΜΕΝΕΣ

μετείχε σε ανατρεπτικές δραστηριότητες και για δράση που μοιάζει περισσότερο με κατασκοπεία.

Στην **Τουρκία**, ο Τούρκος πρωθυπουργός, ενήμερος για τις πρακτικές που εφαρμόζονται διεθνώς, απέδωσε –ανακριβώς, βέβαια– τις διαδηλώσεις στο Πάρκο Γκεζί σε ξένες οργανώσεις κ.λπ.

Στη **Ρωσία** υπήρξε μεγάλη αντίδραση στην Κάτω Βουλή το 2012, με αφορμή την κατάθεση σχεδίου νόμου για την επί το αυστηρότερον ρύθμιση της δράσεως των ΜΚΟ, με όσες από αυτές αναμειγνύονται σε πολιτικές δραστηριότητες υπέρ των ξένων χορηγών τους να χαρακτηρίζονται πλέον «πράκτορες». Στην ίδια κατηγορία κατατάσσονται επίσης όσες οργανώσεις λαμβάνουν χρήματα από ξένες χώρες ή ιδρύματα. Η Ρωσία βέβαια, μια χώρα που στην ουσία κυβερνάται ακόμη από πρώην στελέχη της KGB, δεν ήταν εύκολος αντίπαλος, όπως απεδείχθη από το παραπάνω νομοσχέδιο, το οποίο τελικά εγκρίθηκε, αλλά και από

τις παράλληλες αντιδράσεις των Ρώσων, με ανοιχτή καταγγελία της πρώην υπουργού Εξωτερικών των ΗΠΑ Χίλαρι Κλίντον για ανάμειξη στις εσωτερικές υποθέσεις της χώρας με την ευκαιρία των προεδρικών εκλογών και ακόμη χειρότερη αντιμετώπιση του νέου Αμερικανού πρέσβη **Michael McFaul**, τον οποίον εξέθεσαν με ασυνήθεις για τα διπλωματικά δεδομένα ταπεινωτικούς χαρακτηρισμούς στη ρωσική τηλεόραση.

Ενδεικτική της μεθοδολογίας και της σκληρότητας με την οποία αντιμετωπίζονται στη Ρωσία τέτοια θέματα, επί εποχής Πούτιν τουλάχιστον, ήταν η καταδίκη σε μακρά φυλάκιση του Ρώσου олигарх **Μιχαήλ Χοντορκόφσκι**, ο οποίος είχε τη φαινή ιδέα να ιδρύσει μία ΜΚΟ, την **Open Russian Foundation**, με μέλη στο Δ.Σ. τον... **Jacob Rothschild** και τον **Χένρυ Κίσιντζερ**, με προφανή σκοπό «να τα πάρει όλα».

Στις ΗΠΑ το θέμα των ΜΚΟ, όπως και των συλλόγων και εταιρειών λόμπι που προωθούν τα συμφέροντα τρίτων χωρών, αντι-

μετωπίζεται πολύ απλά και φυσικά χωρίς να υπάρξει ποτέ η παραμικρή αντίρρηση ή διαμαρτυρία. Τούτο γίνεται με τον γνωστό νόμο περί καταχωρίσεως ξένων πρακτόρων (**US Foreign Agents Registration Act**) σε επίσημα αρχεία των κρατικών υπηρεσιών. Οι κατατασσόμενοι σε αυτή την κατηγορία οργανισμοί, ΜΚΟ, εταιρείες λόμπι, σύλλογοι κ.λπ., υποχρεούνται να δίνουν ανά τρίμηνο λεπτομερείς εκθέσεις, προσδιορίζοντας τις δραστηριότητές τους επακριβώς, τα ποσά που έλαβαν και πού ακριβώς τα διέθεσαν κ.λπ.

Σε μια άλλη χώρα με αυξημένη συνείδηση ασφαλείας, το **Ισραήλ**, τα πράγματα είναι ακόμη χειρότερα ή μάλλον καλύτερα για την ασφαλεία του, λόγω του νόμου περί υποχρέωσης αποκαλύψεως εκ μέρους του αποδέκτη της (οικονομικής) υποστηρίξεως που έλαβε από φορέα ξένου κράτους. Ο ίδιος νόμος απαγορεύει σε τοπικές ΜΚΟ να λαμβάνουν ξένη οικονομική βοήθεια άνω των 5.000 δολαρίων και επιπλέον φορολογεί τα ποσά αυτά με συντελεστή 45%! Το ωφέλιμο (για την ασφαλεία της χώρας) μετά του... ωφελίμου, δηλαδή.

Στην Ελλάδα της φαιδράς πορτοκαλάς και πολιτικών, η θεώρηση των ΜΚΟ και των πολυποίκλων συλλόγων αλλοδαπών και ημεδαπών και μη κερδοσκοπικών σωματείων από απόψεως εθνικής ασφαλείας είναι μάλλον άγνωστη υπόθεση, με την ΕΥΠ να ασχολείται στις περισσότερες περιπτώσεις περιστασιακά και με βάση προηγούμενες σχετικές πληροφορίες.

Ιδιαίτερα την περίοδο αυτή, που έχει προηγηθεί η προετοιμασία για την άλωση της χώρας μέσω των εξουθενωτικών μέτρων που της έχουν επιβληθεί για τη διάσωση της οικονομίας της, οι ύποπτες ΜΚΟ φυτρώνουν σαν (δηλητηριώδη) μανιτάρια, η Ελλάδα έχει γεμίσει ξένα think tanks ή stiftung (για να μην ξεχνάμε και τους Γερμανούς... φίλους μας), έχει κατασκευαστηθεί κατά τρόπο που θυμίζει ψυχολογικές επιχειρήσεις πριν από την τελική επίθεση, βασικοί πυλώνες και εθνικοί ιδεολογικοί θεσμοί βάλλονται βάναισα και, ενώ η ανάμνηση από τον τεράστιο ρόλο των ΜΚΟ στην προσπάθεια να επιβάλουν το 2004 το κατάπτυστο Σχέδιο Ανάν είναι ακόμη πρόσφατη, ο περιορισμός της δημόσιας συζητήσεως για τις ΜΚΟ με βάση μόνο τον εντοπισμό οικονομικών ατασθαλιών και σκανδάλων είναι τουλάχιστον απογοητευτικός.

Το θέμα όμως της Ελλάδας από την άποψη αυτή είναι τεράστιο και θα επανέλθουμε. ■

Μέσο:ΕΠΙΚΑΙΡΑ

Ημ. Έκδοσης: ...27/02/2014 Ημ. Αποδελτίωσης: ...27/02/2014

Σελίδα:20

Το μεγάλο ΕΛΝΤΟΡΑΝΤΟ ΤΩΝ ΜΚΟ

ΤΟΥ ΠΕΤΡΟΥ ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ

Διαστάσεις μείζονος πολιτικού γεγονότος πήρε το σκάνδαλο της διαβόησης πλέον Μη Κυβερνητικής Οργάνωσης «Διεθνές Κέντρο Αποναρκοθέτησης», η οποία, σύμφωνα με τις δικαστικές Αρχές, ζημίωσε το Ελληνικό Δημόσιο κατά 9 εκατ. ευρώ, αφού τα χρήματα των φορολογουμένων που προορίζονταν για την αφαίρεση ναρκών πήγαιναν στις τσέπες και στις βίλες των αετονύχηδων. Όπως είναι γνωστό, πλην του προφυλακισμένου επικεφαλής της οργάνωσης Κωνσταντίνου Τζεβελέκου, στο σκάνδαλο εμπλέκονται δύο ενεργεία πρέσβεις και ο στενός συνεργάτης του Γιώργου Παπανδρέου στο υπουργείο Εξωτερικών (2000-2004) Άλεξ Ρόντος.

Επιπλέον, δεν περνά απαρατήρητο ότι οι

στρόφιγγες του κρατικού χρήματος στην οργάνωση του Τζεβελέκου, που ανέλαβε να καθαρίσει το Λίβανο και το Ιράκ από τις νάρκες των συμμάχων, Ισραήλ και ΗΠΑ αντίστοιχα, άνοιξαν κυρίως επί Ανδρέα Λοβέρδου, χωρίς όμως να προκύπτουν ευθύνες από την έρευνα για τον ίδιο, ο οποίος ανέλαβε καθήκοντα υφυπουργού Εξωτερικών το 2002, έχοντας υπό την ευθύνη του τις επιχορηγήσεις των ΜΚΟ. Εν ολίγοις, το σκάνδαλο γύρω από το «Διεθνές Κέντρο Αποναρκοθέτησης» αποτελεί επιτομή του οργίου των ποικιλώνυμων ΜΚΟ κατά την «επίχρυση εποχή» του ΠΑΣΟΚ επί πρωθυπουργίας Κώστα Σημίτη, με καθοριστικό το ρόλο του τότε υπουργού Εξωτερικών, Γιώργου Παπανδρέου, και στενών συνεργατών του.

Ουδείς δικαιούται να ισχυρίζεται ότι «έπεσε από τα σύννεφα». Εδώ και κάμποσο καιρό έχουν δει το φως της δημοσιότητας καταγγελίες για διασπάθιση δημοσίου χρήματος από ΜΚΟ – για παράδειγμα, η υπόθεση του «Ευρωπαϊκού Κέντρου Δημοσίου Δικαίου», του καθηγητή Σπύρου Φλογαίτη, που απασχόλησε το περιοδικό *HOT DOC* – και όχι μόνο. Σάλο προκάλεσε η αποκάλυψη ότι μεγάλο μέρος των χρημάτων που συγκεντρώθηκαν στους «ηλεμαραθώνιους αγάπης» για το τσουνάμι της Ινδονησίας το 2004 ουδέποτε έφτασε στους παθόντες. Τα εν λόγω χρήματα δόθηκαν σε ΜΚΟ, αλλά έκαναν φτερά ή, ακόμη και στις περιπτώσεις που διατέθηκαν ως ανθρωπιστική βοήθεια, δεν συγκεντρώθηκαν τα σχετικά παραστατικά στο υπουργείο Εξωτερικών που να επιβεβαιώνουν τη χρηστή διαχείρισή τους.

Όπως υποστηρίζει και στα «Επικάιρα» ο γενικός επιθεωρητής Δημόσιας Διοίκησης, Λεάνδρος Ρακιντζής, ουδεμία από τις τρεις χιλιάδες ΜΚΟ που λειτουργούν στην Ελλάδα έχει υποστεί διαχειριστικό έλεγχο ελλείψει σχετικού νομοθετικού πλαισίου, ενώ εννέα στις δέκα από αυτές λειτουργούν κατά «προβληματικό» τρόπο – χωρίς αυτό να σημαίνει κατ' ανάγκην απάτη.

Η αδιαφανής δράση πολλών κρατικά σιτιζόμενων ΜΚΟ απέκτησε, πλην των οικονομικών, και εξόχως πολιτικές διαστάσεις ήδη επί πρωθυπουργίας Σημίτη. Το 2003 το

Μέσο:ΕΠΙΚΑΙΡΑ

Ημ. Έκδοσης: ...27/02/2014 Ημ. Αποδελτίωσης: ...27/02/2014

Σελίδα:21

ΜΠΙΖΝΕΣ ΚΑΛΑ ΟΡΓΑΝΩΜΕΝΕΣ

υπουργείο Εξωτερικών υπό τον Γιώργο Παπανδρέου χρηματοδοτούσε εκατόν τριάντα επτά ΜΚΟ, ορισμένες από τις οποίες στο όνομα ενός ορισμένου «αντιεθνικισμού» υπεράσπιζαν θέσεις περί «σλαβομακεδονικής μειονότητας». Ο Θόδωρος Πάγκαλος είχε μιλήσει εκείνη την εποχή για «γραικύλους» και αρκετοί βουλευτές του ΠΑΣΟΚ, προεξάρχοντας του Γιάννη Καψή, είχαν αξιώσει να παρουσιαστεί στο Κοινοβούλιο αναλυτικός κατάλογος με τις χρηματοδοτούμενες ΜΚΟ και το προφίλ τους.

Μια από αυτές τις ΜΚΟ, το «Ελληνικό Παράτηρητήριο του Ελσίνκι», των κ.κ. Δημητρά και Βαλιανάτου, είχε δημοσιεύσει το 1998 έκθεση με τίτλο «Ελλάδα εναντίον Μακεδονικής Μειονότητας». Το γεγονός αυτό δεν την εμπόδιζε να χρηματοδοτηθεί από το ελληνικό υπουργείο Εξωτερικών, που προφανώς εκτίμησε το διεθνιστικό - μειονοτικό ζήλο της, όπως και από την Ευρωπαϊκή Ένωση, την καγκελαρία της Αυστρίας και το «Μακεδονικό Κίνημα Καναδά». Όλα αυτά όμως αποτελούν μόνο την κορυφή του παγόβουνου σ' ένα φαινόμενο που δεν περιορίζεται στα ελληνικά σύνορα, αλλά έχει λάβει καιρό τώρα οικουμενικές διαστάσεις.

Οι χρήσιμοι ηλίθιοι της παγκοσμιοποίησης

Η «Μεγάλη Έκρηξη» των ΜΚΟ αρχίζει σε διεθνή κλίμακα κάπου γύρω στα τέλη της δεκαετίας του 1970. Είναι η εποχή που το μεταπολεμικό κοινωνικό κράτος των αναπτυγμένων χωρών εμφανίζει μεγάλα ρήγματα, τα οποία προμηνύουν την επέλαση της νεοφιλελεύθερης παγκοσμιοποίησης, ενώ οι πρόσφατα απελευθερωμένες χώρες του Τρίτου Κόσμου μπαίνουν σε τροχιά υπερχρέωσης και υποβάθμισης. Σε αυτό το φόντο, ο Αμερικανός διευθυντής της Παγκόσμιας Τράπεζας, Ρόμπερτ Μακναμάρα -υπουργός Άμυνας την εποχή που κλιμακώνεται η αμερικανική επέμβαση στο Βιετνάμ-, έχει τη στρατηγική ιδέα να ανοίξει τους κρουνοί της χρηματοδότησης στις ΜΚΟ. Οι τελευταίες καλούνται να κλείσουν κάποιες από τις «τρύπες» που αφήνει η συρρίκνωση του κοινωνικού κράτους και παράλληλα να δράσουν ως άτυποι «πρεσβευτές» των μεγάλων δυτικών δυνάμεων, όπως δρούσαν οι ανθρωπιστές ιεραπόστολοι στα χρόνια της κλασικής αποικιοκρατίας: μπροστά πηγαίνει ο παπάς ή η ΜΚΟ, πίσω έρχονται οι πλιατσικολόγοι και οι στρατηγοί.

Για να μην παρεξηγούμαστε: Δεν υπο-

στηρίζουμε, βέβαια, ότι όλες οι ΜΚΟ είναι θερμοκήπια απατεώνων και πρακτόρων. Πολλές από αυτές, με πιο χαρακτηριστικά παραδείγματα τον Ερυθρό Σταυρό και την Oxfam, έχουν μακρά ιστορία υποδειγματικού ανθρωπιστικού έργου. Άλλες συγκεντρώνουν ανθρώπους με ιδεαλισμό και διάθεση κοινωνικής προσφοράς, οι οποίοι βλέπουν στη μονοθεματική «άμεση δράση» των ΜΚΟ ένα υποκατάστατο στην παραδοσιακή στράτευση μέσω των πολιτικών κομμάτων και των εργατικών συνδικάτων, που δεν βρίσκονται στην καλύτερη εποχή τους. Εκείνο που υποστηρίζουμε είναι

ότι, ανεξάρτητα από προθέσεις, η δράση πολλών ΜΚΟ στο σύγχρονο κόσμο τις αναδεικνύει σε βραχίονες της ιμπεριαλιστικής Νέας Τάξης

Πραγμάτων. Ιδού πώς έθετε το ζήτημα η διάσημη Ινδή συγγραφέας Αρουντάτι Ρόι στη *Le Monde Diplomatique* τον Οκτώβριο του 2004: «Οι περισσότερες ΜΚΟ χρηματοδοτούνται και βρίσκονται υπό τον έλεγχο αναπτυξιακών οργανισμών ή μηχανισμών βοήθειας, οι οποίοι με τη σειρά τους χρηματοδοτούνται από την Παγκόσμια Τράπεζα, τον ΟΗΕ, δυτικές κυβερνήσεις και πολυεθνικές εταιρείες. (...) Οι ΜΚΟ αλλοιώνουν την κοινωνική συνείδηση. Μετατρέπουν τους ανθρώπους σε εξαρτώμενα θύματα, κατευνάζουν το θυμό και αμβλύνουν τις αιχμές της πολιτικής αντίστασης. Λειτουργούν ως αμορτισέρ που απορροφά τους κραδασμούς ανάμεσα στην αυτοκρατορία και τους υπηκόους της. (...) Όταν οι Αμερικανοί ετοιμάζονται να εισβάλουν σε μια χώρα, προετοιμάζουν ταυτόχρονα τις ΜΚΟ που θα εγκατασταθούν στη συνέχεια στην εν λόγω χώρα για να επανορθώσουν τις ζημιές από την αμερικανική επέμβαση».

Στο ίδιο μήκος κύματος ο αρθρογράφος του αμερικανικού περιοδικού *The Nation* Ντέιβιντ Ριφ δεν δίσταζε να χαρακτηρίσει «χρήσιμους ηλίθιους» της νεοφιλελεύθερης παγκοσμιοποίησης - όσους στη θέση του αγώνα για τα κοινωνικά δικαιώματα και

την εθνική κυριαρχία βάζουν τη μονοθεματική δράση των ΜΚΟ, δρώντας, όπως σημειώνει, ως «συμπληρώματα της κυρίαρχης ιδεολογίας μετά τον Ψυχρό Πόλεμο του νεοφιλελεύθερου καπιταλισμού».

Στηρίγματα της CIA

Μία από τις δέκα μεγαλύτερες ως προς τον προϋπολογισμό και το προσωπικό που απασχολούν ΜΚΟ του πλανήτη είναι οι «Γιατροί Χωρίς Σύνορα». Ανάμεσα στους ιδρυτές της συγκαταλέγεται ο Μπερνάρ Κουνέρ, ακτιβιστής του γαλλικού Μάη του '68, ο οποίος στη συνέχεια μεταλλάχθηκε στο είδος που οι Γάλλοι αποκαλούν «chiens de guerre» («σκυλιά του πολέμου»). Ενθέρμος υποστηρικτής των νατοϊκών πολέμων κατά της Γιουγκοσλαβίας,

ανέλαβε στη συνέχεια καθήκοντα γκαουλάιτερ του ΟΗΕ στο Κόσοβο. Στη συνέχεια, αυτός ο ακτιβιστής των «μη κυβερνητικών» οργανώσεων διορίστηκε υπουργός Εξωτερικών από τον δεξιό Πρόεδρο της Γαλλίας Νικολά Σαρκοζί και με την ιδιότητα αυτή υποστήριξε την ανάγκη να εμποδιστεί πάση θυσία το πυρηνικό πρόγραμμα του Ιράν, ακόμη και με πολεμικά μέσα.

Ο φιλόσοφος Πίτερ Χόλοαρντ εκτιμά ότι πολλές ΜΚΟ λειτουργούν ως «το ανθρωπινό πρόσωπο του ιμπεριαλισμού στον Τρίτο Κόσμο» και φέρνει ως παράδειγμα τις Action Aid και Christian Aid, σημειώνοντας ότι ουσιαστικά στήριξαν το υποκινηθέν από τις ΗΠΑ πραξικόπημα εναντίον της δημοκρατικά εκλεγμένης κυβέρνησης στην Αϊτή το 2004. Άλλες κατ' όνομα «Μη Κυβερνητικές Οργανώσεις» λειτουργούν αποκάλυπτα ως βραχίονες της CIA, με πρωταγωνιστικό ρόλο στις «βελοούδινες επαναστάσεις»

Μέσο:ΕΠΙΚΑΙΡΑ

Ημ. Έκδοσης: ...27/02/2014 Ημ. Αποδελτίωσης: ...27/02/2014

Σελίδα:22

ΜΠΙΖΝΕΣ ΚΑΛΑ ΟΡΓΑΝΩΜΕΝΕΣ

για την απόσπαση χωρών από τη ρωσική σφαίρα επιρροής – Γιουγκοσλαβία, Γερμανία, Ουκρανία. Ο «Οίκος της Ελευθερίας» (Freedom House), υπό τον πρώην διοικητή της CIA Τζέιμς Γούσλι, χρηματοδοτούσε και καθοδηγούσε τη φοιτητική «ΜΚΟ» της Ουκρανίας «Πόρα», που έπαιξε πρωταγωνιστικό ρόλο στη λεγόμενη «πορτοκαλί επανάσταση» του 2004. Δύο χρόνια νωρίτερα είχε πραγματοποιηθεί στην Ουάσινγκτον σύσκεψη διακοσίων ογδόντα ουκρανικών «ΜΚΟ» υπό την αιγίδα του ιδρύματος Open Society του μεγιστάνα των πέντε ηπείρων Τζορτζ Σόρος, παρουσία της πρώην υπουργού Εξωτερικών των ΗΠΑ Μαντλίν Ολμπράιτ. Δεν υπάρχει αμφιβολία ότι σύντομα θα μάθουμε πολλά για το ρόλο που έπαιξαν συγκεκριμένες ΜΚΟ στη νέα, πολύ περισσότερο δραματική κρίση της Ουκρανίας, η οποία βρίσκεται σε πλήρη εξέλιξη.

Φιλανθρωπία: Ένας δρόμος προς τον... επίγειο παράδεισο

Σε μια συνηθισμένη κερδοσκοπική εταιρεία, η διοίκηση διορίζεται και ελέγχεται από τους μετόχους –στην πράξη, από τους μεγαλομετόχους–, κάτι που την υποχρεώνει να λογοδοτεί. Αντίθετα, στις περισσότερες ΜΚΟ η διοίκηση είναι πρακτικά ανεξέλεγκτη, έχοντας τη δυνατότητα να διαχειρίζεται εν λευκώ δωρεές για φιλανθρωπικούς ή άλλους κοινωφελείς σκοπούς, πράγμα που ενισχύει τη δικαιολογημένη καχυποψία της κοινής γνώμης.

Σε μια προσπάθεια άρσης αυτής της καχυποψίας, το Αμερικανικό Ινστιτούτο Φιλανθρωπίας ίδρυσε το Charity Watch, ένα είδος παρατηρητηρίου των φιλανθρωπικών ΜΚΟ. Ένα από τα πιο ενδιαφέροντα στοιχεία που έφερε στην επιφάνεια το εν λόγω παρατηρητήριο είναι οι αμοιβές των διευθυντών των ΜΚΟ αυτών. Αίφνης διαπιστώνουμε ότι οι επικεφαλής των δύο μεγαλύτερων αντικαρκινικών ενώσεων, όπως και ο πρόεδρος της ένωσης για την περιθαλψη των βετεράνων πολέμου στις ΗΠΑ, απολαμβάνουν αποζημιώσεις της τάξης των 2,3 εκατ. δολαρίων ετησίως, ενώ ο γενικός διευθυντής των Αμερικανών προσκόπων είχε αποζημίωση «μόνο» 1,2 εκατ. δολαρίων.

Σύμφωνα με σχετικά πρόσφατη μελέτη δύο Γάλλων συγγραφέων, το 1970 οι τότε υπάρχουσες ΜΚΟ κάλυπταν μόλις το 1% του προϋπολογισμού τους από τη δημόσια χρηματοδότηση, ενώ στην εποχή μας το ποσοστό αυτό ξεπερνά το 50%. Σε έγγραφο εργασίας του το 2000 ο απερχόμενος

πρόεδρος της Κομισιόν, Ρομάνο Πρόντι, υπερηφανευόταν ότι διέθετε περί το 1 δις ευρώ ετησίως σε ΜΚΟ. Παράλληλα, πλασιάζονται οι κοινοπραξίες μεταξύ ΜΚΟ και μεγάλων πολυεθνικών επιχειρήσεων, όπως εκείνη του φιλανθρωπικού ιδρύματος Γκέιτς και της πολυεθνικής Monsanto, η οποία προωθεί μέσω του ιδρύματος σπόρους γενετικά τροποποιημένων καλλιεργειών στον Τρίτο Κόσμο.

Ένα τέτοιο περιβάλλον προφανέστατα ευνοεί την ανάπτυξη της διαφθοράς, η οποία τείνει να λάβει ενδημικές διαστάσεις στο σύγχρονο Ελντοράντο των ΜΚΟ. Το μέγα σκάνδαλο διασπάθισης της ανθρωπιστικής βοήθειας που παρείχε η ΕΕ στην Αφρική μέσω αετονύχηδων των ΜΚΟ οδήγησε στην παραίτηση σύσσωμης της Κομισιόν υπό τον Ζακ Σαντέρ το 1999. Πέντε χρόνια αργότερα, το βρετανικό περιοδικό *Economist* προκάλεσε σάλο βγάζοντας στη φόρα σκανδαλώδεις επιδοτήσεις της Κομισιόν σε ΜΚΟ-σφραγίδες, όπως οι «Ευρωπαίοι Φεντεραλιστές», η «Φωνή των Φεντεραλιστών», το «Ευρωπαϊκό Δίκτυο Εναντίον του Ρατσισμού» και δεν συμμαζεύεται.

Δεκάδες μεγαλοστελέχη ανθρωπιστικών ΜΚΟ οδηγήθηκαν στις αμερικανικές φυλακές έχοντας καταδικαστεί για μεγάλα οικονομικά σκάνδαλα. Μεταξύ αυτών, οι επικεφαλής της Ευαγγελικής Εκκλησίας, του Εβραϊκού Κέντρου της Ουάσινγκτον και της οργάνωσης United Way of America. Πριν από ένα χρόνο, το Ανώτατο Δικαστήριο στο Νέο Δελχί αποφάνθηκε ότι το 99% των ΜΚΟ που δραστηριοποιούνται στις Ινδίες είναι «απλές μηχανές για να βγάλει κανείς

χρήματα» μέσα από «απάτες» και «μόνο μία στις εκατό υπηρετεί το σκοπό για τον οποίο υποτίθεται ότι ιδρύθηκε».

Παθογένεια της Δημοκρατίας

Αντί για επίλογο, παραθέτουμε απόσπασμα από άρθρο του καθηγητή του Πανεπιστημίου Αθηνών Παναγιώτη Ιωακειμίδη, που δημοσιεύτηκε στην εφημερίδα *Τα Νέα* στις 20 Αυγούστου του 2004 και καθίσταται εξαιρετικά επίκαιρο υπό το φως των πρόσφατων αποκαλύψεων:

«Πολλές ΜΚΟ στην Ελλάδα χρηματοδοτούνται/συντηρούνται για την ύπαρξη και λειτουργία τους σχεδόν αποκλειστικά από το κράτος/κυβέρνηση. Ταυτόχρονα όμως θέλουν να αποκαλούνται Μη Κυβερνητικές Οργανώσεις (sic). Είναι εμφανής η απουσία διαφάνειας σε βασικές διαδικασίες λήψης αποφάσεων, σε διάφορα επίπεδα. Είναι εμφανώς ορατή ακόμα η ύπαρξη ενός δικτύου ατύπων μεν, ισχυρών δε υπερκομματικών κοινωνικών κυκλωμάτων/παρέας, μιας κοινωνικοπολιτικής ελίτ που επιβάλλει και νομιμοποιεί οποιαδήποτε ασχήμια, αρκεί να προέρχεται από τους ανθρώπους της. (...) Το αστείο και προκλητικό ταυτόχρονα είναι ότι όλο αυτό το εμετικό φαινόμενο ονομάζεται ενίοτε "Αριστερά". (...) Αυτό φυσικά δεν συνιστά ούτε "Αριστερά" ούτε ανοιχτή, διαφανή κοινωνία. Αποτελεί μια κοινωνική παθογένεια, που το δημοκρατικό μας σύστημα θα πρέπει να ξεπεράσει αποκτώντας τα αναγκαία ποιοτικά στοιχεία και διαδικασίες, απορρίπτοντας τη λογική των κλειστών προνομιακών κυκλωμάτων». ■

**ΜΠΙΖΝΕΣ
ΚΑΛΑ
ΟΡΓΑΝΩΜΕΝΕΣ**

ΤΟ ΙΣΡΑΗΛ ΣΤΟ ΣΤΟΧΑΣΤΡΟ ΜΚΟ

ΤΟΥ **ΑΡΗ ΧΑΤΖΗΣΤΕΦΑΝΟΥ**

Φουσκάλες από ανθρακικό βαμμένες με αίμα» («blood bubbles»): Ο τίτλος που επέλεξε ο διεθνής Τύπος για να περιγράψει τις πρόσφατες περιπέτειες της ηθοποιού Σκάρλετ Γκόχανσον ίσως ξενίσει το μέσο αναγνώστη ειδίξεων απ' το Χόλιγουντ. Όμως το σκάνδαλο στο οποίο ενεπλάκη τον Ιανουάριο η Αμερικανίδα σταρ έχει ασυνήθιστες πολιτικές διαστάσεις, καθώς σχετίζεται με μια υπερδύναμη στη Μέση Ανατολή, έναν επιχειρηματικό κολοσσό, μια διεθνή αναπτυξιακή Μη Κυβερνητική Οργάνωση και ίσως το ισχυρότερο φιλειρηνικό κίνημα αντίστασης σε ολόκληρο τον πλανήτη.

Από το 2007 η Γκόχανσον ήταν

πρέσβειρα Καλής Θέλησης της Oxfam, μιας οργάνωσης που εργάζεται, μεταξύ άλλων, για την καταπολέμηση της φτώχειας στα παλαιστινιακά εδάφη. Η Oxfam καταδικάζει τη λειτουργία ισραηλινών επιχειρήσεων σε αυτά, θεωρώντας ότι εντείνουν την ανισότητα κατά των Παλαιστινίων. Μια τέτοια επιχείρηση είναι η SodaStream, που κατασκευάζει προϊόντα σε εργοστάσιό της στη Δυτική Όχθη, τα οποία χρησιμοποιούνται για την παρασκευή ανθρακούχων ποτών στο σπίτι. Η αντίφαση ήταν προφανής, όταν η Γκόχανσον ξεκίνησε να εργάζεται ως κεντρικό πρόσωπο της διαφημιστικής εκστρατείας της SodaStream. Υπό το βάρος της διεθνούς κατακραυγής, η ηθοποιός υποχρεώθηκε να επιλέξει ανάμεσα στον ανθρωπιστικό και τον επιχειρηματικό της ρόλο. Το γεγονός ότι τελικά προτίμησε τα διαφημιστικά της έσοδα, αποχωρώντας από την Oxfam, εντέλει απέκτησε

vestment and Sanctions) καλεί σε μποϊκοτάζ, απόσυρση επενδύσεων και κυρώσεις κατά της ισραηλινής κατοχής. Η επιρροή του αυξάνεται συνεχώς και η ισραηλινή κυβέρνηση το χαρακτήρισε πρόσφατα «στρατηγική απειλή». Στο κίνημα αποδίδεται η απόφαση του ολλανδικού συνταξιοδοτικού ταμείου PGGM να σταματήσει τη συνεργασία του με πέντε ισραηλινές τράπεζες, η αντίστοιχη απόφαση του νορβηγικού συνταξιοδοτικού ταμείου να διακόψει τη συνεργασία του με δύο ισραηλινές εταιρείες που εμπλέκονται στην κατασκευή οικισμών στα Κατεχόμενα, καθώς και η απόσυρση της Danske Bank, της μεγαλύτερης τράπεζας της Δανίας, από τη συνεργασία της με τη μεγαλύτερη τράπεζα του Ισραήλ, την Bank Hapoalim. «Το κίνημα BDS πλησιάζει σ' ένα σημείο καμπής, στο οποίο η δράση από τα κάτω θα συναντήσει την επίσημη πολιτική των κυβερνήσεων και των κοινοβουλίων, και οι κυρώσεις κατά του Ισραήλ θα αναχθούν σε τετελεσμένο

Μέχρι και η Σκάρλετ Γκόχανσον βρέθηκε εν μέσω... πυρών όταν έπρεπε να διαλέξει μεταξύ της Oxfam και της SodaStream!

δευτερεύουσα σημασία. Το βασικό είναι πως η υπόθεση καταγράφηκε ως μια ακόμη νίκη του ανερχόμενου κινήματος BDS, που υποκίνησε τις διαμαρτυρίες κατά της αντιφατικής της στάσης.

Μποϊκοτάζ

Τα τελευταία εννέα χρόνια το κίνημα BDS (Boycott, Di-

γεγονός», έγραφε πρόσφατα στην εφημερίδα Haaretz ο πρώην πρόεδρος του ισραηλινού Κοινοβουλίου. «Το Ισραήλ θα μείνει αβοήθητο, εφόσον βρεθεί αντιμέτωπο με μια κίνηση πολιτών που θα μετακινήσει το επίκεντρο της συζήτησης από το ποιος είναι πιο ισχυρός και ανθεκτικός σε θέματα δικαιωμάτων και αξιών».

Στους υποστηρικτές του κινήματος περιλαμβάνονταν ήδη από καιρό εκατοντάδες καλλιτέχνες που ακύρωσαν συναυλίες στο Ισραήλ, η Ένωση Δασκάλων της Ιρλανδίας, η Ομοσπονδία Γαλλόφωνων Βέλγων Φοιτητών με τα εκατό χιλιάδες μέλη, καθώς και η Ένωση Αμερικανο-ασιατικών Σπουδών, με έδρα τις Ηνωμένες Πολιτείες. Η ένταξη όμως τον περασμένο Δεκέμβριο στους κόλπους του BDS και της Ένωσης Αμερικανικών

1. ΜΠΙΖΝΕΣ ΚΑΛΑ ΟΡΓΑΝΟΜΕΝΕΣ

Μέσο:ΕΠΙΚΑΙΡΑ

Ημ. Έκδοσης: ...27/02/2014 Ημ. Αποδελτίωσης: ...27/02/2014

Σελίδα:25

Σπουδών των ΗΠΑ, που αποτελείται από πέντε χιλιάδες ακαδημαϊκούς και ειδικούς στον αμερικανικό πολιτισμό, φαίνεται ότι ήταν η σταγόνα που ξεχείλισε το ποτήρι.

Χρηματοδότηση

Ο πόλεμος μεταφέρθηκε στο «δυτικό» μέτωπο και δύο γερουσιαστές από το Ιλινόις –ένας Ρεπουμπλικάνος και ένας Δημοκρατικός– κατέθεσαν σχέδιο νόμου που διακόπτει την ομοσπονδιακή χρηματοδότηση σε αμερικανικά ακαδημαϊκά ιδρύματα τα οποίαμποϊκοτάρουν το Ισραήλ. «Αυτά τα ιδρύματα είναι προφανώς ελεύθερα να κάνουν ό,τι θέλουν με βάση την πρώτη τροποποίηση του αμερικανικού Συντάγματος», δήλωσε εις εξ αυτών. «Όμως ο Αμερικανός φορολογούμενος δεν χρειάζεται να τα επιδοτεί, δεν χρειάζεται να είναι συνένοχος και δεν χρειάζεται να παίζει κανένα ρόλο σε αυτό», πρόσθεσε διχάζοντας την κοινή γνώμη. Διότι μπορεί μεν το νομοσχέδιο να έλαβε την υποστήριξη της ισραηλινής πρεσβείας στην Ουάσινγκτον, του Κέντρου Σάιμον Βίζενταλ ή της Οργάνωσης Χριστιανοί

νοί Ενωμένοι για το Ισραήλ, όμως το βαρύ πυροβολικό του ισραηλινού λόμπι, όπως οι οργανώσεις AIPAC και Anti-Defamation League, δεν το στήριξαν λόγω επιφυλάξεων ότι παραβιάζει την ελευθερία της γνώμης.

Το νομοσχέδιο κατατέθηκε σε μια περίοδο τριβής στις αμερικανο-ισραηλινές σχέσεις ακριβώς εξαιτίας του μποϊκοτάζ. Λίγες εβδομάδες νωρίτερα, μιλώντας σε Συνέδριο για την Ασφάλεια που είχε πραγματοποιηθεί στο Μόναχο, ο Αμερικανός υπουργός Εξωτερικών είχε επισημάνει ότι, αν οι ειρηνευτικές συνομιλίες ανάμεσα στο Ισραήλ και τους Παλαιστίνιους αφεθούν σε αποτυχία, αυτό θα δώσει τροφή στους επικριτές του πρώτου, συμπεριλαμβανομένου του κινήματος BDS. «Μια εντεινόμενη εκστρατεία απονομιμοποίησης διεξάγεται αναφορικά με το Ισραήλ. Οι άνθρωποι είναι ιδιαίτερα ευαίσθητοι απέναντί της. Γίνεται λόγος για μποϊκοτάζ και για άλλα τέτοια μέτρα», σημείωσε ο Τζον Κέρι. Το σημερινό status quo είναι 100% σίγουρο ότι δεν μπορεί να διατηρηθεί. Δεν είναι βιώσιμο. Είναι επίπλαστο. Υπάρχει μια περιστασιακή

ευημερία, μια στιγμιαία ειρήνη», πρόσθεσε, προκαλώντας την οργή του Ισραηλινού υπουργού Οικονομικών, ο οποίος τον κατηγορήσε ότι συνδέει την ειρήνη με τις οικονομικές κυρώσεις. «Καμιά πίεση δεν θα με αναγκάσει να εγκαταλείψω τα ζωτικά συμφέροντα του κράτους του Ισραήλ, και κυρίως την ασφάλεια των κατοίκων του», συμπλήρωσε ο πρωθυπουργός της χώρας, Μπέντζαμιν Νετανιάχου.

Για αρκετούς αναλυτές, και μόνο το γεγονός ότι το Ισραήλ φτάνει να βρεθεί στο επίκεντρο τόσο σφοδρής κριτικής στο εσωτερικό των ΗΠΑ είναι απόδειξη της νέας εποχής που ανατέλλει στις σχέσεις Ουάσινγκτον και Τελ Αβίβ ύστερα από την καταρχήν συμφωνία του Λευκού Οίκου με την Τεχεράνη. Έχοντας χάσει ένα σημαντικό ποσοστό της «αξίας χρήσης» του για το Στέιτ Ντιπάρτμεντ, ουσιαστικά το Ισραήλ μένει εκτεθειμένο σε οργανώσεις ανθρωπίνων δικαιωμάτων που το κατηγορούν εδώ και δεκαετίες για σειρά από εγκλήματα πολέμου και εγκλήματα κατά της ανθρωπότητας. ■

Μέσο:ΕΠΙΚΑΙΡΑ

Ημ. Έκδοσης: ...27/02/2014 Ημ. Αποδελτίωσης: ...27/02/2014

Σελίδα:26

Όργανα των κυβερνήσεων οι δήθεν... Μη Κυβερνητικές Οργανώσεις

του Γιώργου
Δελαστίκ

Ανελέητος είναι ο εσωτερικός πόλεμος που διεξάγουν εναντίον των ενδοκομματικών τους αντιπάλων ο Αντώνης Σαμαράς και ο Βαγγέλης Βενιζέλος. Όλες οι «φράξιες», οι πτέρυγες των δύο κυβερνητικών κομμάτων έχουν λάβει

θέσεις για τη βέβαιη αλλαγή ηγεσίας στο ΠΑΣΟΚ και την πιθανότατη στη ΝΔ ενόψει της αναμενόμενης συντριβής στις ευρωεκλογές, εφόσον φυσικά επιβεβαιωθούν στις κάλπες οι δημοσκοπικές προβλέψεις και οι πολιτικές εκτιμήσεις για την έκταση της ήττας της ΝΔ και του ΠΑΣΟΚ.

Σαμαράς και Βενιζέλος γνωρίζουν ότι διακυβεύεται το πολιτικό τους μέλλον. Σε τρεις μήνες μπορεί όχι μόνο να είναι πολιτικά «τελειωμένοι», αλλά ενδέχεται να βρίσκονται και διωκόμενοι δικαστικά και ως πρόσωπα για τα πολιτικά τους πεπραγμένα κατά την ολέθρια για τη χώρα περίοδο διακυβέρνησής τους.

Στο πλαίσιο της απεγνωσμένης πάλης για την προσωπική τους πολιτική επιβίωση, Σαμαράς και Βενιζέλος χρησιμοποιούν όλα τα μέσα για να εξουδετερώσουν τους «κομματικούς συντρόφους» τους που τους απειλούν – το μηχανισμό του Γιώργου Παπανδρέου και μερίδα των αλήστου μνήμης

«εκουγχρονιστών» ο Βενιζέλος και τους «καραμανλικούς» και «μητσοτακικούς» ο Σαμαράς.

Πυώδες απόστημα

Σε αυτή την άγρια ενδοκομματική σύγκρουση οφείλεται και η εντελώς ξαφνική και φαινομενικά ανεξήγητη ανακίνηση του θέματος των «αμαρτωλών» απ' όπου και να τις πιάσει κανείς δήθεν «Μη Κυβερνητικών Οργανώσεων» (ΜΚΟ).

Δεν υπάρχει η παραμικρή αμφιβολία ότι ο πρωτεργάτης της γιγάντωσης και στην Ελλάδα αυτού του απεχθούς «καρκινώματος» που εφηύραν οι Αμερικανοί ήταν ο Γιώργος Παπανδρέου, από την εποχή ακόμη που ανέλαβε το υπουργείο Εξωτερικών, το 1999, πολύ πριν γίνει δηλαδή πρωθυπουργός, δέκα χρόνια αργότερα.

Φέρνοντας στο φως σκανδαλώδεις χρηματοδοτήσεις ΜΚΟ της εποχής Γ. Παπανδρέου ως υπουργού Εξωτερικών, η κυβέρνηση Σαμαρά δεν έχει όμως καμιά πρόθεση να σπάσει για πάντα το πυώδες απόστημα των ΜΚΟ, ούτε καν να χώσει στη φυλακή τα πασοκικά λαμόγια που μέσω των ΜΚΟ άρπαξαν εκατοντάδες εκατομμύρια ευρώ την τελευταία δεκαπενταετία.

Αποκλειστικός της στόχος είναι να τρομοκρατήσει πολιτικά και να αδρανοποιήσει τους «γιωργακικούς» του ΠΑΣΟΚ που οργανώνονται για να συμμετάσχουν στην ανα-

τροπή του Βενιζέλου, κάτι που αν πετύχει θα συνεπιφέρει αναπότρεπτα την κατάρρευση της κυβέρνησης Σαμαρά.

Η εστίαση της δημόσιας συζήτησης για τα σκάνδαλα των ΜΚΟ μόνο στην πτυχή των «αρπαχτών» που έκαναν διάφοροι «κολλητοί» του Γιώργου Παπανδρέου και καθόλου στη δράση πρακτόρων κάθε λογής μυστικών υπηρεσιών στους κόλπους των ΜΚΟ αποσκοπεί στο να δείξει –πολύ σωστά– τον Γ. Παπανδρέου ως πολιτικά υπεύθυνο αυτού του οργίου διαφθοράς των ΜΚΟ και –δικαίως– να τον απαξιώσει εντελώς πολιτικά.

Η κυβέρνηση επιδιώκει επίσης να δείξει στους εναπομείναντες ανθρώπους του Γιώργου Παπανδρέου ότι υπάρχουν τα στοιχεία για να τους στείλουν όλους φυλακή, άρα να καθίσουν ήσυχα και να μην κινηθούν κατά της κυβέρνησης, αν δεν θέλουν να μπλέξουν άσχημα ως πρόσωπα!

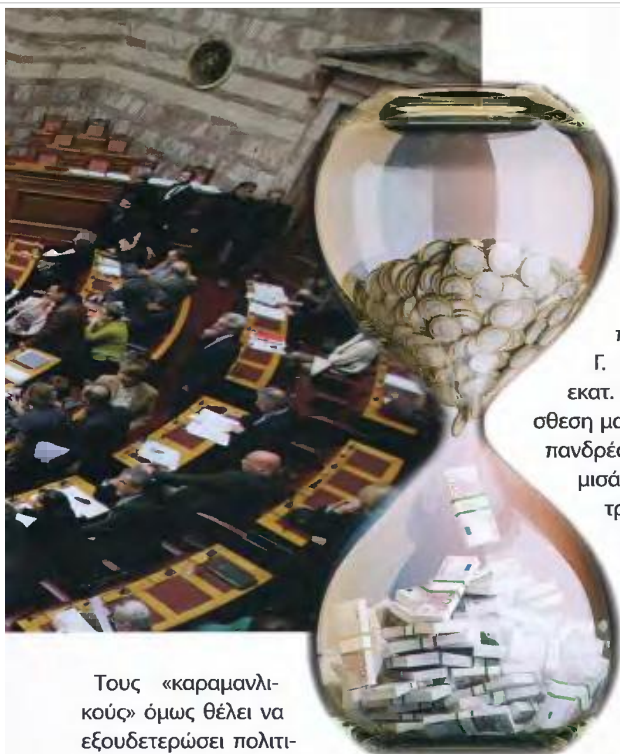
Κατά και... «καραμανλικών»

Ο πιο σοβαρός αντίπαλος της κυβέρνησης όμως δεν είναι οι «γιωργακικοί» του ΠΑΣΟΚ, οι οποίοι, άλλωστε, είναι συνήθως φαιδρά πρόσωπα μηδαμινού πολιτικού βάρους. Οι κύριοι αντίπαλοι του Αντώνη Σαμαρά είναι οι «καραμανλικοί» της ΝΔ (εντελώς δευτερευόντως και οι «μητσοτακικοί»), ανεξαρτήτως της τυπικά άψογης στάσης στήριξης του πρωθυπουργού που επιδεικνύει ο Κώστας Καραμανλής δημοσίως.

Μέσο:ΕΠΙΚΑΙΡΑ

Ημ. Έκδοσης: ...27/02/2014 Ημ. Αποδελτίωσης: ...27/02/2014

Σελίδα:27

Τους «καραμανλικούς» όμως θέλει να εξουδετερώσει πολιτικά ο Αντώνης Σαμαράς. Γι' αυτό και στον Τύπο διέρρευσαν αναλυτικά τα ποσά κατ' έτος που χορήγησε στις ΜΚΟ το υπουργείο Εξωτερικών. Παραδόξως όμως αυτός ο αναλυτικός πίνακας δεν αναφέρεται στα χρόνια που ο Γιώργος Παπανδρέου ήταν υπουργός Εξωτερικών! Αρχίζει από το 2004 – τη χρονιά δηλαδή που ανέλαβε πρωθυπουργός ο... Κώστας Καραμανλής! Παράξενο, φαινομενικά.

Το 2004, λοιπόν, δόθηκαν από την κυβέρνηση Καραμανλή, με υπουργό Εξωτερικών τον Πέτρο Μολυβιάτη, χρήματα ύψους 42,2 εκατ. ευρώ στις ΜΚΟ και το 2005 το ποσό των 50,5 εκατ. Το 2006 ο κ. Καραμανλής συνεχίζει να είναι πρωθυπουργός, το Φεβρουάριο όμως κάνει υπουργό Εξωτερικών την Ντόρα Μπακογιάννη, η οποία δίνει στις ΜΚΟ 45 εκατ. ευρώ.

Με τον ίδιο ρυθμό συνεχίζει η Ντόρα μέχρι την πτώση της κυβέρνησης Καραμανλή, μετά τις εκλογές του Οκτωβρίου του 2009, καθώς παραμένει υπουργός Εξωτερικών μέχρι τότε, αμετακίνητη στη θέση της επί πάνω από τριάντα χρόνια: 43,1 εκατ. δίνει το 2007 και 42 εκατ. το 2008, μόνο 34 εκατ. όμως το 2009.

Είναι πολλά τα λεφτά

Το μόνο στοιχείο που βρήκαμε για τα χρήματα που πήραν οι ΜΚΟ από το υπουργείο Εξωτερικών όταν υπουργός ήταν ο Γιώργος Παπανδρέου το είδαμε στο βρετανικό περιοδικό *The Economist* και αγνοούμε αν ισχύει: συνολικά τις χρονιές 2000 έως και 2003 το περιοδικό γράφει ότι δόθηκαν από

το υπουργείο του στις ΜΚΟ περίπου 87 εκατ. ευρώ.

Αν τα στοιχεία του βρετανικού περιοδικού είναι σωστά, τότε γεννάται ένα τεράστιο πολιτικό ζήτημα: Αν όντως ο Γ. Παπανδρέου έδωσε μόνο 87 εκατ. ευρώ στις ΜΚΟ, μια απλή πρόσθεση μας δείχνει ότι την τετραετία Παπανδρέου δόθηκαν σε ΜΚΟ μόνο τα... μισά λεφτά απ' όσα δόθηκαν την τετραετία της Ντόρας Μπακογιάννη ως υπουργού Εξωτερικών, αφού επί Ντόρας δόθηκαν 164,1 εκατ. ευρώ! Ακόμη και τη διετία Μολυβιάτη ξεδεύτηκαν 92,7 εκατ. ευρώ – περισσότερα δηλαδή από τα 87 εκατ. της τετραετίας του Γιώργου Παπανδρέου, υπό την προϋπόθεση πάντα ότι είναι σωστά τα 87 εκατ. του *Economist*.

Ο χειρισμός της κυβέρνησης Σαμαρά, πάντως, αφήνει να δημιουργηθεί η εικόνα ότι ενώ βάλλεται αποκλειστικά για τις ΜΚΟ ο Γιώργος Παπανδρέου –απολύτως δικαιολογημένα, επαναλαμβάνουμε–, κατά παράδοξο τρόπο μένει στο απυρόβλητο προσωρινά η κυβέρνηση Καραμανλή, η οποία έδωσε στις ΜΚΟ... τριπλάσια λεφτά από τον Γ. Παπανδρέου, με κύρια «απλοχέρα» την Ντόρα! Σαφέστατα, λοιπόν, τα πολιτικά μηνύματα και προς τους «καραμανλικούς» και «μητσοτακικούς» εσωκομματικούς αντιπάλους του Σαμαρά στη ΝΔ: Αν τολμήσουν να κινηθούν εναντίον του, θα αρχίσει η αποκάλυψη των... «δεξιών αρπαχτών» μέσω ΜΚΟ! Σε προσωπικό επίπεδο δηλαδή θα πληγούν καίρια ως πολιτικοί υπεύθυνοι των σκανδάλων ο Κώστας Καραμανλής και η Ντόρα Μπακογιάννη!

Σκανδαλολογία σκοπιμότητας

Έχει καταστεί εμφανέστατο από τα προαναφερθέντα ότι όλη αυτή η σκανδαλολογία με τα λεφτά που έφαγαν μέσω ΜΚΟ χιλιάδες «τρωκτικά» και «παράσιτα» της ΝΔ και του ΠΑΣΟΚ δεν αποσκοπεί στη θεραπεία μιας νοσηρής κατάστασης, αλλά υπηρετεί τις ανάγκες πολιτικής επιβίωσης των Σαμαρά και Βενιζέλου.

Δεν υπάρχει η παραμικρή αμφιβολία ότι η πτυχή της οικονομικής διαφθοράς των ΜΚΟ είναι όχι μόνο υπαρκτή, αλλά και πραγματική «κόπρος του Αυγείου»!

Δεν είναι όμως αυτή η κύρια «αμαρτία» των ΜΚΟ. Πρέπει να είναι πολιτικά αφελής

κάποιος για να νομίζει ότι η κυβέρνηση των ΗΠΑ, την οποία στη συνέχεια αντέγραψαν όλες οι άλλες κυβερνήσεις της Υψηλής, εφηύρε και χρηματοδοτεί με δισεκατομμύρια δολάρια τις ΜΚΟ μόνο και μόνο για να τρώνε λεφτά μυριάδες «παράσιτα» της κάθε κυβέρνησης.

Κάθε συζήτηση που περιορίζεται λοιπόν στις «αρπαχτές» που κάνουν τα λαμόγια είναι εξ' ορισμού επιδερμική.

Κάλυψη πρακτόρων

Οι Αμερικανοί έφτιαξαν τις ΜΚΟ για να διευκολύνουν το πέρασμα της αμερικανικής πολιτικής σε όλο τον κόσμο!

Συσπειρώνοντας εκατομμύρια ανθρώπους με ιδεαλιστικά κίνητρα που θέλουν να προσφέρουν ανιδιοτελώς στους συνανθρώπους τους άλλων περιοχών ή χωρών μεταδίδοντας τις γνώσεις τους ή παρέχοντας υπηρεσίες φροντίδας, οι Αμερικανοί παρέχουν ταυτόχρονα κάλυψη σε πράκτορες των μυστικών υπηρεσιών των ΗΠΑ ή οποιασδήποτε κυβέρνησης, η αποστολή των οποίων διευκολύνεται όταν χρησιμοποιούν τις ΜΚΟ, στο πλαίσιο των οποίων τοποθετούνται από την υπηρεσία τους.

Ξεχνάει κανείς τον πρακτορικό ρόλο των ΜΚΟ που έστησαν οι Αμερικανοί στη Γιουγκοσλαβία για την ανατροπή του Μιλόσεβιτς; Στην Κύπρο, το 2004, κυρίως μέσω των ΜΚΟ δεν κινήθηκαν οι Αμερικανοί πράκτορες και οι εξωνημένοι Κύπριοι συνεργάτες τους για να περάσουν το Σχέδιο Ανάν; Ξεχνάμε το ρόλο που έπαιξαν οι ΜΚΟ στις προσπάθειες ανατροπής των καθεστώτων που είχαν προκύψει μετά την κατάρρευση της Σοβιετικής Ένωσης;

Προφανώς απειροελάχιστα από τα μέλη των ΜΚΟ είναι τα λαμόγια που τρώνε λεφτά και ακόμη πολύ λιγότεροι οι πράκτορες. Ούτε όλες οι ΜΚΟ δρουν ως καλύμματα πρακτόρων. Ίσα ίσα που είναι απολύτως αναγκαίο για την αμερικανική πολιτική να μην είναι όλες οι ΜΚΟ εστίες πρακτόρων. Μόνο αν ισχύει αυτή η θετική αμφιβολία μπορούν οι ΜΚΟ να συμβάλουν στο πέρασμα της αμερικανικής πολιτικής ή των άλλων κυβερνήσεων που τις χρηματοδοτούν. Αν κάθε ΜΚΟ ταυτιζόταν με δίκτυο πρακτόρων, οι ΜΚΟ θα ήταν άχρηστες στις ΗΠΑ! Απλούστατα, δεν θα υπήρχαν.

Όπως είναι τώρα τους είναι χρησιμότερες οι ΜΚΟ – γι' αυτό και καθόλου δεν νοιάζονται οι κυβερνήσεις για τα λεφτά που τρώνε οι «κολλητοί» της κάθε εξουσίας και τα πολυσιχιδή «τρωκτικά»! ■